

Harde tweestrijd bij EKONOMIKA-verkiezingen

Voor het eerst sinds negen jaar komen er bij de presidiumverkiezingen van Ekonomika twee serieuze kandidaten op. Voor Elevation (rood) is Hilke Heremans kandidaat preses en voor Excelsior (groen) vervult Peter Vanham deze rol. De vroegtijdige verschijning van het programma van Excelsior gaf aanleiding tot een heuse procedureslag, die uiteindelijk uitdraaide op een intrekking van de klacht door Elevation. Het bracht de kiesstrijd de nodige bitsigheid bij.

Bram Delen

Er moet gezegd worden dat ondanks het fanatisme in beide kampen en de verzuurde relatie tussen de kandidaat-presessen, de professionaliteit intact blijft. Dit zorgt ervoor dat Ekonomika zich alvast niet hoeft te schamen over het democratische gehalte van haar kiesweek. Elevation is al sinds juli vorig jaar druk aan het voorbereiden met als resultaat een turf van een verkiezingsprogramma. Hoewel er geen pop-polls gehouden zijn, lijkt Elevation de grootste kanshebber. De ploeg heeft ook de meeste ervaring in huis en speelde deze troef sterk uit tijdens het verkiezingsdebat. Daarnaast is een goede communicatie met de studenten een kernpunt in hun programma. Excelsior — dat ook een jaar voorbereiding achter de rug heeft — profileert zich daarentegen als de “anti-establishment”-ploeg, die vindt dat Ekonomika momenteel te ver van haar eigen studenten staat. Ze willen naar eigen zeggen een “open kring” zijn, met een teamwerking waarbij niet-presidiumleden ook projecten kunnen opstarten. Zelfs los van de kring: “Wij willen niet bepalen wat Ekonomika is, de studenten moeten dat doen.” Ook Elevation schaarst zich achter deze retoriek, maar “hangt wel andere middelen aan om dat te bereiken.”

SCHORSING

De sfeer tussen beide ploegen was vanzelfsprekend niet al te hartelijk, maar door het vroegtijdig uitlekken van het programma van Excelsior op de website van *De Standaard* was het hek helemaal van de dam. Elevation diende een klacht in bij het NeuKom (*Neutrale Comité, red.*) waarvan de huidige preses, Louis Raes, de voorzitter is. Het verkiezingsreglement bepaalt immers dat er geen campagne mag worden gevoerd voor de kiesweek, die deze week plaatsvindt.

Het NeuKom sprak een voorwaardelijke schorsing uit omdat de publicatie van het programma buiten de wil van Excelsior gebeurde. Het programma was naar *De Standaard* verstuurd om gedrukt te worden, maar het werd — ondanks uitdrukkelijke waarschuwingen van Peter Vanham — door een medewerker van de krant per ongeluk online gezet. Daarom besliste het NeuKom de schorsing op te heffen, tenzij alsnog bezwen zou worden dat er kwaad opzet in het spel vanwege Excelsior. Het NeuKom besliste evenwel om Excelsior toch nog te sanctioneren, omdat het kiesreglement — alle excuses ten spijt — overtreden werd. Zo zouden de mensen van Excelsior tijdens de kies-TD op woensdag hun T-shirts niet mogen dragen, zouden ze op het einde van de week de Dekenstraat moeten schoonmaken en niet mogen mailen naar of communiceren met de kiezer omtrent hun inhoudelijk programma. Excelsior sprak haar woede uit over deze “grote onrechtvaardigheid”.

Aanvankelijk mocht de gesanctioneerde ploeg zich afgelo-

pen donderdag ook niet presenteren aan de kiezer, maar uiteindelijk werd het wel een debat waarbij de twee ploegen aanwezig waren. Op dat debat kwam de grote verrassing. Elke ploeg kreeg enkele minuten “free podium”; Hilke maakte hiervan gebruik om zijn klacht tegen Excelsior in te trekken en aan het NeuKom te vragen ook haar sanctie op te schorten “om zo de democratie de volle kans te geven.” Elevation benadrukte wel dat Excelsior “ofwel geen goede kennis van de regels en tradities van de Ekonomika-verkiezingen heeft, ofwel die regels bewust aan haar laars heeft gelapt.” Volgens Elevation was een handhaving van de sanctie echter geen goed idee, omdat “Ekonomika in al haar schoonheid dreigt te worden uiteengereten. Wij willen Ekonomika redden, vandaar deze verzoeningspoging.”

DULCI

Deze stellingname kwam op het debat als een donderslag bij heldere hemel en werd door Peter Vanham aanvankelijk onthaald met een sec: “Hierop heb ik niets te zeggen.” Eerdere verzoeningspogingen, waarbij ook de decaan betrokken werd, waren al uitgelopen op een sisser. Uiteindelijk ging het debat tussen de twee kandidaat-presessen toch door. Dit debat had als belangrijkste agendapunt de toekomst van fakbar Dulci. Excelsior nam de gedurfd en tevens gecontesteerde stelling in dat Dulci niet perse moest blijven waar het nu is en Ekonomika haar fak uit eigen beheer zou kunnen geven. Excelsior legde al contact met café *De Colff* op de Oude Markt om samen met Inbev te kijken wat de mogelijkheden zijn. Volgens Excelsior is Dulci immers bij de Ekonomika-studenten niet geliefd en zou het op zijn minst, ook indien er geen verhuis komt, een loungecafé moeten worden.

Elevation daarentegen wil Dulci zeker in eigen beheer houden en wijst erop dat er juridische obstakels zijn om Dulci zomaar op te doeken, omdat er nog contracten lopen. Dit standpunt werd bijgetreden door de huidige voorzitter van de Raad van Bestuur van Dulci, die op het debat een brief voorlas die ook gedragen werd door een aantal leden van de bestuursraad. Elevation wil het imago en de service verbeteren, maar wil in Dulci blijven en niet enkel omwille van de juridische of financiële overwegingen: “Een kring als Ekonomika heeft een eigen fakbar nodig. Bovendien mag het bier niet duurder worden, terwijl een pintje in *De Colff* gegarandeerd duurder zal zijn (*Peter Vanham vermeldde op het debat de prijs van 1,20 euro, red.*). “Het is mogelijk om aan Dulci te werken en er zo een echte ontmoetingsplaats voor Ekonomikastudenten van te maken.”

Lees verder op pagina 7

Nummer 21

♦ Is het Leuvense nachtleven dood?

p. 4

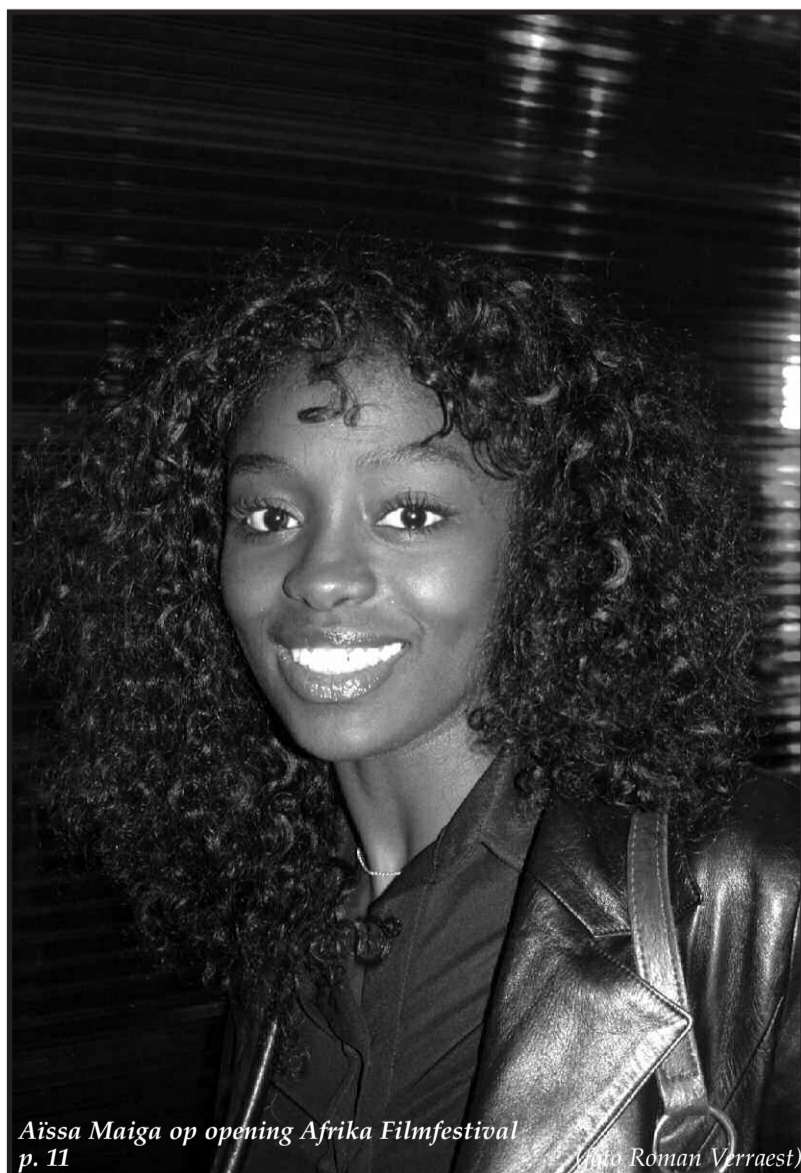
♦ Winnen proffen tegen Preparee?

p. 5

♦ Hoe benaderbaar is Lalalover?

p. 16

Aïssa Maïga op opening Afrika Filmfestival
p. 11

(foto Roman Verraest)

GROEP T
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be

ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

(advertentie)

Veto
trakteert !

p. 16

Simon Schrijff

Laatste zin

"Al gegeten vandaag?"

Ik keek haar diep in de fletse ogen, weliswaar via de reflectie van het melkoppervlak van haar bord waarin de ontbijtgranen lagen te verzuipen. De lepel lummelde tussen enkele vingers van haar uitgedroogde hand. De krant lag zoals steeds klaar op de keukentafel, maar was duidelijk nog onaangeroerd. De tijd was blijkbaar nog niet rijp voor nieuws, al liep het tegen de middag. De zon probeerde vergeefs binnen te breken via de barsten in het kozijn.

Haar stem klonk schor toen ze me vroeg of ik vandaag al gegeten had. Waarschijnlijk was het dan ook het eerste wat ze zei, we waren immers de twee enigen die nog op kot waren. Zou ze die zin speciaal voor mij hebben opgespaard? Zou ze haar woorden op mij hebben laten wachten, of was het gewoon het eerste wat in haar benevelde hoofd voorbijflitste? Ooit

hield ik me ermee bezig al mijn eerste zinnen van de ochtend te noteren in een schrift. Elke dag een zin, tot ik geen zin meer had. Vooral omdat mijn gedachten bij het opstaan op de duur automatisch gingen naar wat ik zeggen zou. Toen begon ik maar in omgekeerde chronologische volgorde alle zinnen die ik tot dan toe had opgeschreven (bijna een A5-schriftje vol) te recyclen door ze te gebruiken als laatste zin van de dag, ongeacht de omstandigheden. Menige vriendin verliet me zo, denkende dat ik krankjorum was. Maar ik stopte pas toen ik terug aan het begin van het schriftje was aanbeland.

Sedertdien sta ik onverschillig ten opzichte van mijn eerste woorden van de dag. Antwoorden op haar vraag gebeurde dan ook zonder dralen, zonder denken.

"Niets. Niet echt honger."

Een druppel viel van haar kin in de melk met verlepte ontbijtgranen. Ik merkte het net te laat om te kunnen zien of het

nu melk of water was. Nergens rook het naar koffie. Of toch, maar dan bij de buren. Bij ons rook het enkel naar plakkerigheid. De tafel was in geen maanden meer afgekuist, zodat het leek alsof er een splinterbom met suikerwater was ontploft. Benieuwd of de krant nog kon worden losgewrikt. Haar bord stond trouwens op de hoek van de voorpagina, was waarschijnlijk ijverig een melkkring aan het plaatsen. Vroeger zou ik hier voor hebben vermoord. Een ongelezen krant die besmeurd wordt door melk, nota bene wanneer het al tegen de middag loopt. Moord. Nu niet meer. Ik heb alles al gelezen. Vooral het nieuws. Ik denk niet dat ik nog krankjorum genoemd kan worden. En al helemaal niet door haar: zij die me nu alwetend aanstaarde, zich niet bewust van de kring op papier.

"Ik ook niet. Zullen we iets doen vandaag?"

Simon Horsten

Taxi's Benny

Diversiteit an sich

De universitaire gemeenschap neemt actief deel aan het multiculturele debat. Rectoraal adviseur Sabine Van Huffel schreef een *masterplan diversiteit* dat op lange termijn een inclusief en op korte termijn een doelgroepenbeleid moet stimuleren. Hierop kwam, enkele weken geleden, een antwoord van LOKO, meer bepaald van de stuurgroep diversiteit. "Als LOKO," zo staat in het diversiteitplan, "vinden ook wij gelijke kansen en de democratisering van het hoger onderwijs heel belangrijk. Daarom waken we ook over het sociaal beleid van de universiteit." Echter, uit een niet zo onverwachte hoek kwam een kritisch wederwoord.

Twaalf 'mondige allochtone studenten' uitten hun argwaan over het diversiteitbeleid van LOKO, dat nochtans de allochtone problematiek aankaart, in de lezersbrief *Lente*. LOKO zet *allochtone bloempotten buiten*. In *Veto 20*. In de brief werden twee cruciale factoren aangehaald die tekenend zijn voor het ganse debat rond diversiteit, zowel in LOKO als breed maatschappelijk.

Naar het aanvoelen van de schrijvers van de lezersbrief werd inhoudelijk de problematiek, zoals de idee van stigmatisering, 'geconcipeerd door de bril van een blanke autochtone student die vanuit een geprivilegieerde positie het diversiteitsprobleem tegemoet treedt'. Vormelijk rees de vraag of het hier niet eerder ging om 'een strategische zet dan wel om oprechte inhoudelijke betrokkenheid'. Met andere woorden: diversiteit als politieke en bestuurlijke opportuniteit. En dus ging de discussie niet zozeer om de diversiteit an sich.

MACHTELOOSHEID

Het is ook zo dat LOKO het initiatief heeft genomen nadat enkele studenten, buiten LOKO, als vertegenwoordigers van een minderheid als spreekbuis fungeerden in de media. "Ze maken zich sterk dat zij als enigen de problematiek kennen, maar toch kennen zij geen representativiteit," aldus nogmaals het diversiteitplan. Aangezien LOKO de stem is van de student, moet zij onder meer ook de stem zijn van de allochtone student. Dit geval van officieuze vertegenwoordiging toonde dan ook in eerste instantie de onbetrokkenheid van LOKO ten opzichte van de problematiek aan. Daarom is het niet onbegrijpelijk dat geïnsinueerd werd dat het plan een strategische zet was om de publieke ruimte, wat betreft de allochtone problematiek aan de K.U. Leuven, te kanaliseren en dus te controleren. Anderzijds moest LOKO wel reageren en heeft ze dit op een consistente manier gedaan. Dus beweren dat het louter ingegeven is door strategie of opportunisme zou incorrect zijn.

De bedoeling is hier niet kritiek te spuien op LOKO - verre van -, maar eerder om een ballonnetje op te laten over 'hoe' het debat van multiculturaliteit gevoerd wordt in de Westerse wereld. Met als centrale vraag: wat is anders-zijn? Het lijkt me dat we nu in een intellectuele en intuïtieve aporie rondwaren. Eén die onze machteloosheid en blindheid verraadt ten opzichte van een bepaalde onaangetaste dimensie in het debat. Want het is, op zijn minst, vreemd en paradoxaal dat allochtonen zich kritisch uitlaten over een plan dat hen eindelijk ten goede komt. Aan het plan ontbreekt een element, want louter een communicatieve toe-eigening en een politiek begrijpen van de problematiek blijkt te beperkt.

MEDEBURGER

Nu is het aan LOKO om ten eerste daadwerkelijk uit te voeren wat bestuurlijk besloten is. De klankbordgroepen moeten opgericht en samengeroepen worden. Ten tweede, en daar moet ten volste voor gepleit worden, is het belangrijk dat men de werkelijke, maatschappelijke beweegredenen zoekt in het discours. Wij moeten onderzoeken wat diversiteit is en nadien een politiek trachten te voeren die filosofisch onderbouwd is. Met andere woorden: het politieke, bestuurlijke niveau moet overstegen worden, willen wij op een volwaardige en gepaste manier, en dus allebei die dimensie rakend, de hand reiken naar 'onze' allochtone medeburger.

Maarten Goethals

Lezersbrief

LOKO en onderwijsfinanciering - Wie houdt wie voor de gek?

Nu en dan lees je van die teksten waarvan je je afvraagt of de auteur naïef dan wel van kwade wil is. Dat gevoel overviel me toen ik vorige week in *Veto* de vrije tribune las van Patrick Van den Bosch, verantwoordelijke extern beleid van LOKO, over het LOKO-model voor financiering van het hoger onderwijs.

Van den Bosch schrijft onder andere dat LOKO streeft "naar een eenvoudig model dat gebaseerd is op een evenwicht tussen kwaliteit, input en output". Het element kwaliteit in het model wordt geoperationaliseerd aan de hand van een "kwaliteitsparameter" die gecombineerd moet worden met outputfinanciering. Een pleidooi voor een monolithische "kwaliteitsparameter" is echter onzinnig. Daarmee operationaliseer je niets. Het enige wat je doet is de illusie van eenvoud en transparantie scheppen door alle complexiteit onder de mat te vegen.

Wil je kwaliteit expliciet een rol laten spelen in een financieringsmodel, dan kan je niet om een aantal methodologische problemen heen. Er is ten eerste de vraag wat je gaat meten. Wat is kwalitatief hoger onderwijs? Er is ten tweede de vraag waarmee je kwaliteit gaat meten. Welke indicatoren ga je gebruiken? Er is tot slot de vraag hoe je kwaliteit gaat meten. Hoe kan je betrouwbaar kwantificeren? Dit zijn moeilijke vragen waar al veel over gepubliceerd is. Niets daarover in het LOKO-standpunt.

Er moet zorgvuldig nagegaan worden welke kwaliteitsindicatoren onder welke voorwaarden dienst kunnen doen als parameter in een financieringsmodel. Eenmaal je een aantal parameters geselecteerd

hebt, kan je de resultaten ervan niet zomaar lineair bij elkaar optellen tot één grote kwaliteitsparameter. Dan ontnem je de verschillende parameters hun eigenheid. Van elke parameter moet dus afzonderlijk bepaald worden in welke mate hij zal ingrijpen in het financieringsmodel.

Pleiten voor één "kwaliteitsparameter" is dus pleiten voor valse eenvoud. In de praktijk gaan achter zo'n "kwaliteitsparameter" immers een heleboel verschillende parameters schuil, zodat er van de zogezegde eenvoud nog maar weinig overblijft. Dat kan twee dingen zeggen over diegene die vanuit eenvoudsretoriek pleit voor één "kwaliteitsparameter". Ofwel weet hij niet waar hij het over heeft, ofwel houdt hij zijn achterban voor de gek omwille van politieke overwegingen. Bij LOKO gaat het, vrees ik, om het eerste. Toen ik een paar maanden geleden een LOKO-topfiguur langs mijn neus weg vroeg hoe ik zo'n "kwaliteitsparameter" concreet moest zien, antwoordde zij/hij: "Gewoon, een kwantificering van de conclusies van de visitatieverslagen." Alleen iemand die nog nooit een visitatieverslag doorbladerd heeft, kan zo'n klinkklare nonsens uitslaan.

Verder schrijft Van den Bosch: "Wie al maar een beetje op de hoogte is van de politieke realiteit, weet dat op straat komen om meer geld voor het onderwijs, gelijk staat aan ijzer met de handen breken." Is deze misplaatste verantwoordelijkheidszin de dertig zilverlingen die betaald moeten worden voor "volwaardig medebestuur" binnen de K.U. Leuven? Los van de vaststelling dat dit waarschijnlijk de allereerste naoorlogse generatie van Leuvense studentenverte-

genwoordigers is die niet meer vol vuur ijvert voor meer geld voor onderwijs, blijkt uit deze zin een stuitend gebrek aan inzicht in hoe politiek werkt en besluitvorming met betrekking tot financieringsnoden tot stand komt.

Het klopt dat er in Vlaanderen meer gerechtvaardigde eisen dan middelen zijn. Het is echter een illusie te denken dat de politiek op rationele wijze, na een onderbouwde discussie over doelstellingen en prioriteiten, en de zorgvuldige uitvoering van een kosten-baten-analyse, kiest welke eisen ingewilligd worden en welke niet. Maar al te vaak worden deze keuzes gemaakt op grond van wie de grootste politieke en maatschappelijke druk kan uitoefenen. Doorgaans is er sprake van subtiele politiek-morele chantage. Elke belangengroep maakt daarbij gebruik van de middelen en kanalen die hem ter beschikking staan. Economische belangengroepen gaan via rokerige salons. Postmoderne one-issue-drukkingsgroepen gaan de mediatische toer op. Vakbonden gebruiken de straat. Aangehouden druk, gecombineerd met het opwekken van sympathie bij de bevolking, kan de zaken uiteindelijk in een stroomversnelling brengen en veeleer onverwacht dan verwacht overheidsgeld als manna uit de hemel laten vallen. Waar het op aan komt, is de druk op de ketel te houden. De witte sector, de begunstigden van een persoonlijk assistentiebudget, de universiteiten die genieten van convenantsgelden, hadden ze alle niet jarenlang op alle mogelijke manieren druk uitgeoefend op de Vlaamse politici, dan hadden ze nu nog steeds met lege handen gestaan. De realpolitik waar LOKO zich zozeggd op laat voorstaan, blijkt dus het tegenovergestelde te zijn: naïeve berusting.

Van den Bosch besluit zijn vrije tribune met de woorden: "Tevens hoopt LOKO met zijn voorstel en door constructief overleg om een brug te slaan tussen twee redelijk radicale voorstellen: dat van de minister en dat van VVS." Hoe je zo'n ambitie met een dermate onvoldragen standpunt ook maar kan hopen waar te maken, is mij alvast een raadsel. IJzer met de handen breken, dunkt me.

Stephan Neetens, 3de licentie rechten K.U. Leuven

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Wat gebeurt er aan de K.U. Leuven?

Lees de wekelijkse e-nieuwsbrief

www.kuleuven.be/nieuwsbrief

(advertentie)

VVS 'KAAPT' SEMINARIE PRINS FILIPFONDS

Vlaamse academische bachelors ongrondwettelijk

De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) maakte handig gebruik van de seminariemiddag 'Erasmus Belgica' van het Prins Filipfonds om vertegenwoordigers van zowel de Vlaamse als de Franstalige Gemeenschap te wijzen op juridische problemen binnen het Bolognaproces. "België staat als slechte leerling in de hoek van de klas." De adviseur Hoger Onderwijs van het Kabinet Vandenbroucke werd gevraagd om reactie, waarop hij prompt enkele replieken improviseerde. Ongebruikelijk voor een dergelijke strak georganiseerde namiddag.

Bram Delen

De regeling van het statuut van de bacheloropleidingen is door een arrest van het Grondwettelijk Hof een jaar geleden gedeeltelijk vernietigd, waardoor de academische bachelor met een eigen finaliteit (dus zonder vervolgoeding) in een juridische schemerzone terecht kwam. Dit zorgt volgens VVS voor een onaanvaardbare rechtsonzekerheid voor de student. Het probleem is dat de minimale globale duur van een universitaire opleiding en een hogeschoolopleiding van twee cycli geen gemeenschapsbevoegdheid is, maar een federale bevoegdheid. De invoering van de driejarige academische bachelordiploma's - die als één van hun doelstellingen ook uitstroom naar de arbeidsmarkt hebben - is een wijziging van deze globale duur en moet dus aangepast worden bij federale wet en niet, zoals nu gebeurd is, middels een Vlaams decreet. Het Grondwettelijk Hof vernietigde dan ook de passages in het Vlaamse structuurdecreet die de mogelijkheid van een eigen arbeidsfinaliteit van academische bachelors aanstipte.

OORVERDOVEND

Het Grondwettelijk Hof heeft hiermee ook een streep getrokken door het voor Vlaanderen meest vernieuwende onderdeel van Bologna. Dit betekent volgens VVS zelfs dat alle academische bachelors in Vlaanderen ongrondwettelijk

zijn en dus geldt deels ook hetzelfde voor de accreditatiekaders van het Nederlands Vlaams Accreditatie Orgaan (NVAO), dat de opleidingen moet beoordelen. Stephan Neetens, Bolognapromotor voor VVS, vreest dan ook dat indien een bacheloropleiding een onvoldoende krijgt van de NVAO (en dus geen diploma's mag uitreiken), de ongrondwettelijkheid van de accreditatiekaders zal ingeroepen worden. "Al meer dan een jaar is het hieromtrent in België oververdoevend stil," klonk het verwijt van de Vlaamse studenten.

Of deze vrees ook bewaarheid zal worden, zei het kabinet niet. Het ging ook niet in op de eis van VVS om nog werk te maken van dit probleem voor de federale verkiezingen van 2007. Adviseur Hoger Onderwijs van het kabinet, Tom Dekeyzer, liet wel weten dat deze oververdoevende stilte "een aanwijzing is voor het feit dat er zo hard aan gewerkt wordt." Gegniffel in de zaal en achteraf de schampere opmerking van de aanwezigen: "Er wordt nu wel al heel lang, erg hard aan gewerkt door het kabinet." Dat er nog steeds geen oplossing is, zou deels liggen aan het kabinet van federaal Minister voor Wetenschappen Marc Verwilghen (VLD). Een federale wet moet immers voorbereid worden door een federaal ambtenaar en Verwilghen weigert nog altijd een ambtenaar vrij te maken om dit probleem op te lossen, wegens 'niet prioritair'.

STUDENTENMOBILITEIT

VVS stelde daarnaast ook vast dat van de 45 landen die de Bolognaverklaring ondertekend hebben, er 36 ook de Lissabon-conventie hebben geratificeerd, maar dat België daar niet bij hoort. De Lissabon-conventie kent belangrijke rechten toe aan Europese studenten inzake erkenning van buitenlandse diploma's en studieperiodes, wat een grotere mobiliteit op Europees niveau in de hand werkt. Aan Vlaamse kant beweert men, volgens VVS, dat het de Franstaligen zijn die dwarsliggen uit vrees voor een nog grotere toestroom van Franse studenten. Dit is inderdaad een reëel gevaar en er lopen momenteel gesprekken tussen de Walen en de Fransen om een compensatiefonds op te richten, maar dit neemt uiteraard het probleem voor de Belgische student niet weg.

"Op dat vlak staat ons land samen met de andere slechte leerlingen in de hoek van de Bolognaklas," stelde Neetens.

Het antwoord van het kabinet, bij monde van Tom Dekeyzer, blonk uit in vaagheid: "Met de Franstaligen hebben wij een hartelijke relatie, maar het was ook aan onze kant van de taalgrens dat niet alles in orde was." Welke zaken de ratificatie precies verhinderde, wilde het kabinet niet kwijt. Deze repliek maakte duidelijk dat de ratificatie geen prioriteit is voor minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke (sp.a). Dit stond in schril contrast met de opmerking van VVS, dat niet akkoord kan gaan met het feit dat studentenrechten, vastgesteld bij Europese consensus, niet worden erkend in België.

GEZAMENLIJKE DIPLOMERING

Dekeyzer maakte van zijn geïmproviseerde optreden ook gebruik om dat deel van de zaal gerust te stellen dat vond dat er van gezamenlijke diplomering ('joint degree') in Vlaanderen niet veel in huis kwam. Gezamenlijke diplomering betekent in het kort dat er op één diploma, twee of zelfs meerdere onderwijsinstellingen kunnen vermeld staan, uiteraard op voorwaarde dat de student via een uitwisselingssysteem ook aan verschillende instellingen les heeft gevolgd. Volgens Dekeyzer was dit al geregeld in het structuurdecreet (2003) en het aanbouwdcreet (2004), maar waren er nog enkele "lacunes" en "obstakels". Zo was men de Duitstalige Gemeenschap - die een volledige hogeschool rijk is - en ook de Koninklijke Militaire School vergeten in de regelgeving. Ook het klassieke doembeeld van de Vlaams-nationalisten werd opgevoerd: de Franstalige jurist die zich dankzij een joint degree inschrijft op de Nederlandstalige rol, terwijl hij al zijn vakken aan de Vlaamse instelling in het Engels volgde. Het kabinet van Onderwijs zal het de komende dagen nog prettig druk hebben, nu is het nog wachten op de vruchten van hun arbeid.

KINDERWERKING AMIKEJO ZOEKT VRIJWILLIGERS

Een brug over de ring

Veel studenten gaan er prat op hun weg te kennen in Leuven, terwijl hun kennis onzer aller parel aan de Dijle zich eigenlijk beperkt tot die enkele wegen die het station, hun kot, hun faculteit en favoriete kroeg met elkaar verbinden. Dat er in Leuven ook niet-studenten wonen is velen wel eens opgevallen, maar waar, en hoe, is vaak minder duidelijk. Kinderwerking Amikejo brengt studenten in contact met enkele van de jongste niet-studenten van Leuven: de kinderen van de 'vergeten' wijk Hoogland.

Joos Roets

Amikejo - Esperanto voor 'plaats waar vriendschap aanwezig is' - organiseert op tweewekelijkse basis workshops en activiteiten voor kinderen uit de sociale woonwijk Hoogland. Geen evident initiatief? Amikejo's bestuursploeg licht toe hoe het begon: "Het idee ontstond toen enkelen van ons als vrijwilliger op kamp gingen met *A Place To Live*, een Brusselse vzw die zomerkampen organiseert voor kinderen van migranten en vluchtelingen. Na het kamp hielden we contact met een Tsjetsjeense familie. Toen groeide het idee om ook andere studenten te betrekken bij de integratie van zowel allochtone als autochtone kansarmen."

«In Leuven zijn er weinig organisaties die studenten in contact brengen met kinderen uit kwetsbare samenlevingsgroepen, en het kleine aanbod dat er is, dringt ook niet echt door tot de studenten. De vele gespreksavonden over sociale thema's die je overal in Leuven kan bijwonen, beperken zich tot theorievorming. Een kans om je concreet en actief sociaal te engageren ontbreekt. Bovendien keren de meeste studenten tijdens het weekend terug naar huis, om daar actief te zijn in Chiro of scouting. Tijdens de week valt er dan een beetje een gat in hun engagement.»

MIX

Amikejo concentreert haar werking op de - voor vele studenten onbekende - wijk Hoogland, net buiten de ring van Leuven, omsloten door enkele grote wegen - bijna een eiland. Het gaat om vier straten met in totaal een honderdtal huizen. De bewoners vormen een mix van diverse culturen, velen zijn werkloos. De buurt valt echter allerminst te vergelijken met de grauwe banlieues rond Brussel. Volgens Amikejo leeft er een

"Studenten komen zo weinig in contact met andere lagen van de maatschappij" (foto Jelle Goossens)

subtiele vorm van kansarmoede: "Mensen zitten er in een bepaalde omgeving en komen daardoor niet in aanraking met de vele dingen die wij als studenten vanzelfsprekend achten. Amikejo concentreert zich daarom vooral op de kinderen van de wijk, die in hun eentje nergens elders heen kunnen."

De vereniging wil tevens een evenwicht bewaren. Hoe zet je een sociaal project op zonder betuttelend over te komen? Amikejo hoopt een houding van louter *caritas* te kunnen vermijden. "Caritas heeft de connotatie van pure liefdadigheid, een kwestie van éénrichtingsverkeer. Onze vereni-

ging ambieert daarentegen een wisselwerking: je gaat in dialoog met de kinderen. Het is een zinvolle tijdsbesteding en je krijgt er onnoemelijk veel voor terug. De uitwerking is ook breder. Zo hebben we bijvoorbeeld via de kinderen een pannenkoekenavond georganiseerd waar ook mensen van de buurt aanwezig waren die geen kinderen hebben. Het was de bedoeling de buurt tot leven te wekken en zowel tussen ons en de bewoners als tussen de bewoners onderling de cohesie te versterken."

IJS

De keuze voor Hoogland is niet over één nacht ijs gegaan: "Na overleg met de stadsdiensten hebben we eerst een dag meegepraat in de buurtwerking van Sint-Maartensdal, en zijn we gaan praten met het bestuur van kinderwerking *Fabota*, een onderdeel van buurtwerk 't Lampeke. Aangezien Amikejo echter méér wil zijn dan een 'uitzendbureau' voor student-vrijwilligers naar allerlei wijk- en buurtwerkingen, besloten we specifiek voor één wijk te kiezen waar op dat moment nog niets bestond, een beetje een vergeten wijk. Zo proberen we een duurzame eigen identiteit uit te bouwen."

Amikejo bestaat momenteel uit een ploeg van negen mensen. De vereniging hoopt in de nabije toekomst tot een structuur te komen waarbij een kerngroep de activiteiten omkadert en vaste vrijwilligers of gaststudenten tweewekelijks de workshops verzorgen. Nieuwe vrijwilligers zijn daarom bijzonder welkom: "De jeugddienst vertelde ons dat we - vanuit de demografische situatie van de wijk - zeven à acht kinderen mochten verwachten. Welnu, op de eerste activiteit waren er zestien kinderen, op de tweede activiteit al dertig. Inmiddels hebben we onze groep reeds in twee moeten splitsen."

De huidige vrijwilligers hopen alvast voldoende studenten te mobiliseren om de continuïteit van hun werking te verzekeren. "Er is in Leuven veel potentieel aanwezig. Studenten ontplooiën zichzelf hier, maar komen zo weinig in contact met 'andere' lagen van de maatschappij. Graag zouden we dat potentieel willen kanaliseren. Het is toch heel vreemd dat je vlak buiten de ring een overwegend kansarme wijk hebt en net binnen de ring zowat de grootst mogelijke concentratie aan creativiteit, intellectuele capaciteit - aan alles eigenlijk: sport, muziek. Hoog tijd dus voor een bruisende interactie."

Meer info op www.amikejo.be

WORDT HET SEMESTERSYSTEEM STUDENTENLEVEN FATAAL?

Het Leuvense nachtleven is dood

Semesterexamens, nieuwe communicatiemiddelen, hoge bierprijzen en fakbars: het zijn stuk voor stuk doornen in het oog van de modale, Leuvense cafébaas. Twee weken geleden sloot niet alleen studentencafé *De Confrater* de deuren, ook de FATAAL-activiteiten in het Musicafé werden tot het einde van het academiejaar stopgezet. Is het Leuvense studentenleven dan dood?

Robin Broos & Marie Lucas

Het is een feit dat het aantal cafébezoeken in het algemeen vermindert, maar in Leuven wordt dat extra beklemtoond door de afwezigheid van studenten. Er zijn verschillende oorzaken: "Prijsstijgingen zijn daar één van. Cafébazen worden gedwongen meer te vragen, willen ze overleefd blijven. De trend om meer te cocoonen bij vrienden op kot zal er ook mee te maken hebben. Er zijn bovendien steeds meer vormen van ontspanning," legt Danny Justens, voorzitter van HoReCa Leuven, uit. "Studentencafés verdwijnen uit het stadsbeeld, maar fakbars zijn nog wel in trek. Dat is een vorm van deloyale concurrentie. Brouwerijen gaan ervan uit dat ze jonge mensen voor het leven kunnen koppelen aan hun merk en geven fakbars daarom fikse kortingen. Bovendien denkt men dat dit publiek er later kapitaalkrachtiger gaat voorstaan dan de modale burger, omdat ze universitaire studies gedaan hebben, waardoor dit een doelpubliek bij uitstek is."

BOEZEM

Ook Luc Ponsaerts, voorzitter van de vzw Oude Markt en uitbater van café *Orient*, is niet opgezet met fakbars. "Fakbars zijn meer en meer gewone cafés geworden, waar men kan drinken aan braderieprijzen. Doordat men zich in het verleden vooral heeft gericht op een jonge doelgroep, zitten we nu met een weinig gediversifieerd uitgaansleven. Het valt op dat exclusiviteitzoekers hun neus ophalen voor de Oude Markt, waar je overal dezelfde cafeetjes vindt en waar ook het 'mindere' volk rondhangt." Toch is er een remedie. "Leuven moet meer worden dan een studentenstad. We moeten de hand in eigen boezem durven steken. Onze horeca is in vergelijking met andere steden wat inspiratieloos. Zaken zoals *De Werf* die wel inventief zijn, hoe onnozel het ook is, draaien wel," aldus Ponsaerts.

De Leuvense burgervader erkent de problemen, al heeft hij zo zijn idee over de oorzaak. "Ik denk vooral dat de kritische, vrouwelijke studenten van vandaag het klassieke studentengedrag hebben verworpen. Jongens die gehuld in doopjassen en getooid met linten zwaar doorzakken aan de toog, scoren niet meer bij studententinnen," zegt Louis Tobback in *Het Nieuwsblad*. Het gevolg is dat jongens zich minder boertig gedragen - en dus minder consumeren - om een betere indruk te maken op de meisjes.

TEMPTATION ISLAND

Wat vinden ze in de resterende, typische studentencafés van de evolutie in het Leuvense nachtleven? "Het is de laatste jaren een algemene tendens: de studenten zijn verburgerlijkt,

(foto Roman Verraest)

hebben veel meer comfort op kot en beleven hun studentenleven vooral daar," zegt Luc, uitbater van *Den Boule*. Volgens hem is het probleem dus niet zozeer de wijten aan de prijs van de pintjes of de achteruitgang van het clubleven, maar eerder aan de GSM's, de TV's en het internet die de studenten rijk zijn. "Een fenomeen als *Temptation Island* is niet goed voor het café. Studenten hebben TV op kot, gaan een bak bier kopen en kijken daar samen. Zelfs voetbal wordt steeds minder een cafégebeuren." Volgens Luc is de enige oplossing diversifiëren. "Naar mijn mening is dat ook de grote fout van *De Confrater* geweest, zij mikten enkel op de studenten terwijl de Grote Markt ook een ander publiek lokt waar het café mee gebaat kon zijn."

SCHOLIEREN

Tapper Joris van café *Ambiorix*, waar vier studentenclubs hun gading vinden, bevestigt: "Vroeger zat het hier altijd bomvol en was het van 's morgens tot 's avonds enorm druk, maar de laatste vier à vijf jaar gaan de studenten veel minder weg. Ze geven minder geld uit en maken plezier op kot. De prijzen worden door de brouwerijen ook de hoogte ingestuurd, en zorgen ervoor dat het voor de studenten onbetaalbaar wordt". Via promoties probeert men meer volk te lokken en een wisselend publiek aan te spreken. "De laatste tijd krijgen we in het weekend veel Erasmusstudenten over de

vloer en gelukkig voor ons feesten de scholieren uit het middelbaar en de werkende mensen ook nog." Het is ook niet allemaal kommer en kwel, want de vier studentenclubs die de *Ambiorix* rijk is, houden de goede moed er in.

Dat de studentenclubs belangrijk zijn voor de typische studentencafés staat buiten kijf. Maar vinden deze clubs nog wel bereidwillige studenten om deze levend te houden? Jan Vloeberghs, senior van de studentenclub *Flaminea*, wil het typische studentenleven een hart onder de riem steken. "*De Confrater* was ons clubcafé en dus zitten we nu even zonder. Het is waar dat het studentenleven achteruitgaat, maar toch is het niet zo dat wij niet kunnen overleven. Ons ledenaantal blijft ongeveer gelijk en we zijn nog steeds een levendige en actieve club." *Flaminea* profileert zich wel t.o.v. andere studentenclubs door ook de nadruk te leggen op andere aspecten dan het zatte, feestende clubgebeuren. "Mensen hebben een verkeerd beeld van studentenclubs. Wij organiseren ook culturele activiteiten en lezingen. Niet alleen het plezierige krijgt aandacht, ook het academische." Of de cafés hiermee gebaat zijn is nog maar de vraag, al staat het vast dat de Leuvense studentenclubs hun laatste woord nog niet hebben gezegd.

Wat zegt de wetenschap?

Kan de wetenschap de dalende trend in het uitgaansleven, sinds het semestersysteem werd ingevoerd, onderschrijven? Dirk Heerwegh, socioloog aan de K.U.Leuven: "Nog geen tien jaar geleden zag het gedragspatroon van de student er heel anders uit dan vandaag. Er werd minder gebroost, men ging minder op café, minder naar fuiven, men ging minder vaak uit eten en minder vaak naar de bioscoop. In 2003 en 2004 zei bijna 43% van de ondervraagde eerstejaarsstudenten minstens enkele keren per week op café te gaan. In 1996 werd er gevraagd naar het aantal uren dat men besteedde aan cafébezoek in de week. Het is bijzonder interessant te zien dat, in vergelijking met de ongeveer 2% respondenten in 2003 en 2004 die zegden nooit op café te gaan, dit percentage in 1996-97 ingeschat kan worden op 17,4%. Voor fuiven zien we een gelijkaardig patroon."

"Het is niet makkelijk deze trends te duiden, aangezien de bestaande data niet werden verzameld met het doel trends te beschrijven en dus zeker ook niet om deze trends te verklaren," aldus Heerwegh. "Het zou te maken kunnen hebben met een vergroot beschikbaar inkomen, hoewel er spijtig genoeg geen data tot onze beschikking zijn om dit te staven. Er zijn ook geen cijfers beschikbaar die toelaten een onderscheid te maken tussen gewone cafés en fakbars, wat ook een verklaring kan zijn. In elk geval is de student blijkbaar meer of alleszins op een andere manier gaan genieten van het studentenleven."

UNIVERSITEITEN VERSCHUILEN ZICH ACHTER 'INTERNATIONALISERING' OM FINANCIERING TE BEHOUDEN

Nieuwe Nederlandse subsidieregels voor buitenlanders

In Nederland kan een buitenlandse EU-student tot zeventig procent van zijn collegegeld terugkrijgen dankzij de Raulin-regeling. Of beter: kón, want de speciale regeling zou worden vervangen door een regulier beursstelsel. Een aantal Nederlandse universiteiten steigerde, maar het Ministerie van Onderwijs is niet onder de indruk.

Gijs Van Gassen

De collegevoorzitters van de universiteiten van Maastricht, Groningen, Tilburg, Nijmegen en Twente schreven een open brief aan de leden van de Tweede Kamer waarin ze vroegen om de regeling te behouden. Volgens deze 'grensuniversiteiten' zou het afschaffen van de regeling een drastische daling van het aantal buitenlandse studenten tot gevolg hebben — en dus ook een daling van de

financiële middelen van de overheid. Het is volgens hen een slechte zaak voor de internationale mobiliteit en de internationale rol van Nederland. Bovendien, zo pleiten ze, wordt er op die manier invulling gegeven aan het Europese recht dat studenten in Nederland moeten kunnen studeren aan dezelfde voorwaarden als in hun thuisland.

PRIJSKAARTJE

Bij het Ministerie van Onderwijs is precies het omgekeerde te horen. Daar klinkt het dat, volgens een arrest van het Europees Hof, buitenlandse studenten in Nederland aan Nederlandse voorwaarden moeten kunnen studeren. Het afschaffen van de Raulin-regeling is dus perfect Europees te verantwoorden. Het Ministerie denkt ook niet dat er minder buitenlandse studenten zullen komen. Studeren in Nederland is hoe dan ook duurder dan in Vlaanderen of Duitsland,

zodat studenten vooral naar Nederland zouden komen omwille van de kwaliteit van het onderwijs. Als het onderwijsniveau gehandhaafd blijft, zullen er dus niet minder buitenlandse studenten in Nederland komen studeren, aldus het Ministerie. De meest populaire landen zijn immers Groot-Brittannië en de VS, twee erg dure landen om te studeren. Kwaliteit van onderwijs is duidelijk belangrijker dan het prijskaartje ervan, aldus het Ministerie.

In plaats van het Raulin-geld zouden de buitenlandse studenten, net als de Nederlandse studenten, een studietoelating kunnen aanvragen. Voor de andere universiteiten, die meer in het binnenland liggen, volstaat dat blijkbaar.

REGIONALISME

Daarmee wordt aan het meest tere punt van het protest van de grensuniversiteiten

gemaakt. Het is geen toeval dat de vijf protesterende universiteiten inderdaad dicht aan de Nederlandse landsgrenzen liggen. Aan de universiteit van Maastricht is dertig procent van de studenten van niet-Nederlandse origine. Het overgrote deel daarvan zijn Vlaamse of Duitse studenten, hoewel de universiteit van Maastricht beklemtoont dat dankzij Raulin ook veel studenten uit nieuwe, Oost-Europese EU-landen worden aangetrokken.

Het Ministerie van Onderwijs gelooft niet dat er een daling van het aantal buitenlandse studenten zal komen. Maar zelfs al zou dat wel zo zijn, dan nog lijkt het echte internationalisme niet meteen in het gedrang te komen. De terugloop van Duitse studenten uit Nedersachsen in Groningen is bezwaarlijk een klap te noemen voor de echte internationale uitstraling. Het zogenaamde 'internationalisme' dat de vijf grensuniversiteiten verdedigen, lijkt dus vooral een grensoverschrijdend regionalisme.

PREPAREE DAAGT PROFFEN UIT IN IMPROVISATIEDUEL

“De studenten kunnen mij geen barst schelen”

Naar jaarlijkse gewoonte organiseert de studentikoze improvisatievereniging Preparee ook dit jaar een groot evenement. Deze keer nemen de studenten van Preparee het op tegen enkele Leuvense proffen.

Nele Van Doninck

Om de proffen toch niet geheel onvoorbereid de PDS-arena in te sturen, konden ze op de trainingen van Preparee wat ervaring opdoen. Afgelopen donderdagavond was er zo'n training, en we vroegen alvast naar de motivaties, verwachtingen en angsten van enkele van de deelnemende proffen en studenten.

SHOWMAN

Veto: Hoe zijn jullie hier als prof verzeild geraakt?
Professor Marc Smet: «De mensen van Preparee hebben sterk aangedrongen (lacht). Nu, ik hoorde ook dat het niet zo makkelijk was om mensen te vinden die de uitdaging aandurfd en daarom heb ik ook wat sneller ja gezegd. Zo erg vond ik het nu ook weer niet.»
Professor Christoffel Waelkens: «Eén van de Preparee-leden, die in mijn les zit, heeft mij tijdens de pauze aangesproken. Ik ben in mijn lessen een beetje een showman, en dat zal dan de aanleiding geweest zijn om mij te vragen, vermoed ik. En ik kan geen nee zeggen.»
Veto: Hebben jullie al veel meegetraind met de Preparee-leden?
Waelkens: «Vandaag was de eerste keer voor mij. Voor vanavond wist ik helemaal niet wat mij te wachten stond.»
Smet: «Voor mij was het vanavond de tweede keer. Maar ook ik kende het niet. Als ze hier zeggen: “We doen dit of dat spel,” dan weten wij van niks.»
Veto: Is het als prof niet sowieso moeilijker, omdat jullie voor je eigen studenten staan?
Waelkens: «De studenten kunnen me geen barst schelen, maar als er een paar collega's zouden zitten, dan stijgt de druk natuurlijk wel.»
Smet: «Je weet ook waar ze je voor vragen. Het is een avond amusement. En als je je daarvoor

engageert, dan moet je je daar ook in durven smijten.»
Waelkens: «We worden op veel dingen geëvalueerd, maar hierop toch niet (lacht).»
Smet: «Ik denk dat de studenten ook wel weten dat wij geen ervaring hebben met dit soort theater. Er zal dan ook wel een beetje goodwill

bijna onmogelijk is om af te gaan. Voor ons studenten, daarentegen, staat er veel meer op het spel. Van ons wordt iets verwacht, als lid van Preparee. Maar goed, we spelen samen, niet tegen elkaar.»
Veto: Is het voor jullie anders, omdat je weet dat je met proffen speelt?

(foto Jelle Goossens)

moeten zijn bij de mensen. Maar ik ga ook al vele jaren vrij gemoedelijk om met de studenten; als je altijd heel afstandelijk zou zijn, dan zou het vermoedelijk wel wat wringen.»
Waelkens: «Waar ik het meest schroom voor heb, is dat, als ik zou afgaan, ik me genoodzaakt zou zien om minder gemoedelijk met mijn studenten om te gaan.»
Smet: «Ik zie daar niet veel risico in.»
Waelkens: «We gaan dan ook niet afgaan, hé (lacht).»

ONNOZEL

Wouter Hoes, student A.O. Internationale Betrekkingen: «Ik denk dat het voor de proffen

Jan Pellegrims, student informatica: «De eerste keer voelde ik daar toch enige schaamte voor. Je bent het immers niet gewoon onnozel te doen tegen een prof. Maar ik heb me heel bewust aangepaard dat ik daar vanaf moet. En dat is wel gelukt, denk ik.»
Wouter: «Het is de eerste keer wel een grote stap om tegen een prof uit te varen, of hem vuil Janet te noemen, maar daarna loopt het wel los.»
Wouter: «Het enige wat echt zou kunnen mislopen, is als blijkt dat we te veel respect voor de proffen zouden hebben. En dat gaan we dus ook niet doen.»
Proffen vs Preparee, maandag 24 april in de PDS-aula. Maar info op www.preparee.be.

Preparee in de puree?

Even zag het ernaar uit dat het academiejaar niet zonder kleerscheuren zou beëindigd worden bij Preparee. Organisaties zoals deze kunnen gratis gebruikmaken van lokalen van de universiteit, al gaat het dan meestal over saaie auditoria die niet meteen een stimulerende omgeving vormen voor improvisatie. Daarom nam men intrek in De Waag, tevens een gebouw van de K.U.Leuven, zij het tegen betaling. Er werd gehoopt deze huurgelden terug te vorderen van de universiteit, onder de vorm van een subsidie. “Preparee dient net als vele andere initiatieven jaarlijks een subsidieaanvraag in bij de Commissie Cultuur. Dit jaar werden de huurkosten van De Waag hierin voorzien, maar zoveel hebben we niet gekregen. Nochtans zou dit voor de universiteit een simpele broekzak-vestzak operatie worden, gezien ze hun subsidie terugkrijgen via De Waag,” zegt Dieter Bertels, voorzitter van Preparee. “Daardoor zou het erop neerkomen dat de potentiële, schamele winsten die wij maken met voorstellingen, niet kunnen worden geïnvesteerd in de werking, maar terecht komen bij de universiteit.”

Professor Mart Buekers, voorzitter van de Commissie Cultuur, wil beklemtonen dat Preparee wel degelijk subsidies krijgt. “De organisatie doet zinnige dingen en we willen hen zeker niet voor een ongemakkelijke situatie zetten. We hebben daarom besloten onze reserves aan te spreken om hen te kunnen voorthelpen,” aldus Buekers. (rb)

AANVANG DOCTORAATSSTUDIE IS GEEN GARANTIE TOT SLAGEN

“Waarom doe ik het?”

Jonge doctorandi doen het in Vlaanderen niet goed. Volgens een onderzoek van de universiteit van Leiden haakt zes op de tien doctorandi nog voor het einde af. In de toekomst zou de druk nog verhogen. “Het is nu soms al een eenzame bezigheid.”

Maarten Goethals

De Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid (VRWB), het adviesorgaan voor wetenschap en technologie van de Vlaamse Gemeenschap, liet de Leidse Universiteit een onderzoek voeren naar het slaagpercentage van de doctoraatsopleiding in Vlaanderen tussen 1991 en 2002. Men kwam tot de conclusie dat zes op de tien doctoraten, tussen 1991 en 1994, nooit afgewerkt werden. Voor het onderzoek, waarvan de resultaten nog niet publiek toegankelijk zijn, werden de vijf Vlaamse universiteiten, waaronder dus de K.U.Leuven, geconsulteerd.

De cijfers dienen echter genuanceerd te worden. Zo werden naast de voltijdse doctoraatsstudenten, ook wetenschappelijke medewerkers, assistent-mandaten — niet noodzakelijk doctorerende assistenten — en licentiaten, die voor een jaar deeltijds aangeworven worden als onderzoeksmedewerker, meegerekend. Dat geeft een vertekend beeld, want velen hebben niet eens de bedoeling verder te gaan dan hun deeltijds mandaat. Wat eigen-

lijk telt, zijn de doctoraten met een langetermijncontract. Dat zijn de studenten die voor minstens vier jaar een beurs krijgen om hun onderzoek te leiden. Uit het onderzoek blijkt dat uit deze groep tachtig procent slaagt, wat tien procent meer zou zijn dan in Nederland.

FINANCIERINGSMODEL

Uit het onderzoek bleek tevens dat er ook tussen de opleidingen onderling grote verschillen bestaan. Zo kennen de psychologische en pedagogische wetenschappen slechts een slaagpercentage van zeven procent. Ook de economische wetenschappen hebben te kampen met een laag cijfer: elf procent. Dit zou gedeeltelijk te verklaren zijn door de directe invloed van het bedrijfsleven. Bij farmacie, daarentegen, slaagde liefst negenentwintig procent. Hoge slaagcijfers zijn blijkbaar ook afhankelijk van de manier van financiering van de opleiding. Doctorandi die een beurs krijgen van het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek (FWO) en het Bijzonder Onderzoeksfonds (BOF) hebben hogere slaagkansen dan assistenten. 74 ten opzichte van 31 procent. De selectie bij de fondsen zou strenger zijn en voor assistenten komen daarbovenop nog eens de onderwijstaken.

De gemiddelde duur van een doctoraat is 5,2 jaar, wat acht maanden korter is dan bleek uit een vorig soortgelijk onderzoek. Dat werd

vijf jaar geleden afgenomen aan de UGent en de K.U.Leuven en daaruit bleek dat toen slechts 32 procent slaagde. Er is dus een lichte stijging. Volgens de academische wereld zal de afname van de duur betekenen dat de druk om het doctoraat te voltooien, zal

schrijven en onderzoeken, of het nu in de bibliotheek is, of op je kot achter de computer. Je komt jezelf vaak tegen. En ja, soms vraag ik me af waarom ik het doe en blijf doen. Maar je moet, zoals in alles, trachten een evenwicht te vinden tussen onderzoek en sociaal contact.

Farmacie heeft een slaagpercentage van 69 procent

stijgen. En ook het toekomstige financieringsmodel van Vlaams Minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke (sp.a), dat steunt op een gerichte outputfinanciering, zal volgens velen hiertoe bijdragen. Onmiddellijk wordt hierbij dan ook de vraag gesteld naar de kwaliteit van de afgewerkte proeven.

NIET-BELGEN

De redenen waarom velen stoppen, zijn legio. Een doctoraat is vaak nadelig op de arbeidsmarkt. Een te grote specialisatie schrikt het bedrijfsleven af wegens te duur. Ook de academische wereld biedt geen zekerheid, daarvoor is het aantal plaatsen te gering. Ook niet iedereen wil les gaan geven. “Bovendien,” getuigt een doctorandus binnen Humane Wetenschappen, “is het een eenzame bezigheid. Je hebt wel contact met je promotor en mededoorandi. Maar uiteindelijk ben jij wel degene die moet lezen,

Dat kan moeilijk zijn omdat veel van je vrienden al gaan werken en zelfs in een andere stad wonen. ‘s Avonds afspreken wordt daardoor nog moeilijker.”

In de periode 2000-2003 leverde de K.U.Leuven 45 procent van de Vlaamse doctoraten af. Zij werden, en worden nu nog, gefinancierd door het BOF en het FWO, tesamen goed voor 38 procent, het Industrieel Onderzoeksfonds en door Vlaamse, Federale, Europese en Multinationale acties. Opvallend is ook dat de laatste tien jaar het aantal niet-Belgen is toegenomen aan de K.U.Leuven. Volgens cijfers van de instelling gaat het om een kwart van de doctorandi. Dit komt doordat jonge buitenlandse kandidaten, die hun doctoraat in twee jaar kunnen afwerken, een speciale beurs kunnen aanvragen.

www.vrwb.be

OOST WEST THUIS BEST?

Erasmus niet langer in de lift

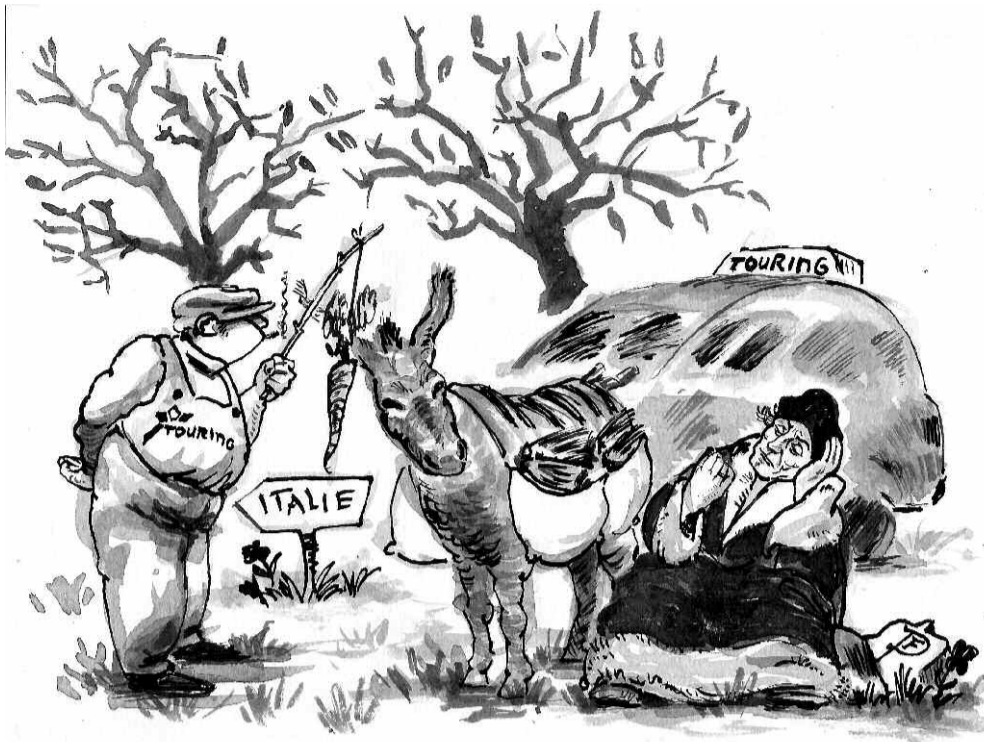
Het aantal Vlaamse studenten dat naar het buitenland vertrekt in het kader van een Erasmusprogramma stagneert. Dat blijkt uit gegevens van zowel de K.U. Leuven als de UGent. Weet Erasmus niet langer te verleiden of is de student honkvaster geworden?

Pieter Vermeulen

De oorspronkelijke, summere berichtgeving is afkomstig van het Studentzine op de website studiant.be. Ter aanvulling steken we ons licht op bij de betreffende universiteiten. We laten Geneviève Cochez aan het woord, verantwoordelijke bij de Afdeling Internationale Betrekkingen van de UGent.

Veto: *Is er (statistisch gezien) werkelijk sprake van een stagnatie van het Erasmusprogramma dit academiejaar?*

Geneviève Cochez: «Er is in absolute cijfers gesproken inderdaad sprake van enige stagnatie. De cijfers voor de UGent blijven zowat hangen tussen de vierhonderd en de vierhonderdzeventig. Er moet echter opgemerkt worden dat dit enkel cijfers zijn voor de Erasmusuitwisseling, meer en meer studenten doen buitenlandse studie-ervaring op zonder in deze statistieken terecht te komen. Heel wat studenten gaan naar het buitenland in het kader van andere programma's (Leonardo Da Vinci, korte intensieve programma's), of in het kader van institutionele akkoorden tussen de UGent en andere instellingen

of op basis van persoonlijke initiatieven.»

Veto: *Hoe evalueert u die stagnatie? Worden de studenten honkvaster?*

Cochez: «Er kan zeker niet gesteld worden dat studenten honkvaster worden. We zien bijvoorbeeld ook de tendens dat meer en meer studenten na hun afstuderen het buiten-

land gaan opzoeken. Ook deze studenten komen niet voor in de statistieken. Het succes van internationale gemeenschappelijke Masteropleidingen zoals Erasmus Mundus-programma's illustreert dit. Te voorspellen is dat er met de nieuwe BaMa-structuur meer (in aantal studenten), maar wellicht kortere (in

aantal studiem maanden) Erasmusverblijven zullen plaatsvinden. De universiteiten (voornamelijk UGent en K.U. Leuven) hebben ook al vroeg een hoge vlucht genomen qua uitgaande Erasmussers. Hogescholen waar dit minder gebeurde, doen nu een inhaalbeweging.»

Net als in Gent is er ook aan de K.U. Leuven sprake van een stagnatie. Sinds 1992 nam de interesse in het Erasmusprogramma enorm toe, maar de laatste jaren blijft het aantal uitgaande Erasmusstudenten schommelen tussen de 520 en 540, met 521 studenten dit academiejaar. Het aantal inkomende studenten ligt dan weer hoger, rond de 670. Professor Mart Buekers, verantwoordelijke voor internationalisering aan de K.U. Leuven, acht de stagnatie alleszins niet alarmerend. Hij gelooft wel in het feit dat de nieuwe BaMa-structuur kan zorgen voor een toename van de interesse in Erasmus. De suggestie dat steeds meer studenten naar het buitenland zouden vertrekken na hun bachelorstudies, is volgens hem echter koffiedik kijken. Het gaat immers om een fenomeen waar men statistisch gezien weinig greep op kan krijgen. De data geven natuurlijk maar een zeer beperkt beeld, aangezien zij louter het Erasmusprogramma betreffen. Daarbij hoeft een gezonde interesse in het buitenland zich niet tot Erasmus te beperken. De student kan tevens een beroep doen op o.a. de bilaterale akkoorden van de universiteit, een stage in het buitenland beginnen, of het heft in eigen handen nemen.

Lezersbrief

Zijn we nu allemaal
LOKO?

We willen hier enkele kritische opmerkingen en vragen opwerpen omtrent het engagement van de Leuvense student en de rol die de democratische studentenverenigingen hierbij spelen. We willen vooral licht werpen op de overkoepelende instanties die de brug zouden slaan tussen de organiserende instanties en deelnemers, namelijk tussen de academische en politieke overheden en de studenten.

De vragen die we hierbij hebben zijn ontsproten uit een toevallige informatievergaring. Door het sporadisch in contact komen met bepaalde elementen die, als je ze samen bekijkt, een duidelijk en verontrustend beeld weergeven.

Onze eerste bemerking is dan ook de vraag waarom de informatie niet eerder en in zijn totale beeld aan ons, per slot van rekening studenten, is voorgelegd. Het gaat hier

onder andere om informatie omtrent de hervormingen die zich de laatste jaren in het Vlaamse hoger onderwijs voltrekken. De luttel en eenzijdige informatie over de plannen van minister Vandenbroucke over het nieuwe financieringssysteem voor het hoger onderwijs, die onder de Leuvense studenten werd verspreid, is hier slechts één voorbeeld van.

Steeds opnieuw blijft de vraag rijzen waarom studenten zoals jullie en wij hier geen expliciete informatie en stem in krijgen. Dit brengt ons weer bij de bruggenbouwers tussen de overheden en de studentengemeenschap. Als deze academisch-politieke bestuurlijke constructie tussen de studenten zou moeten zorgen voor een inspraakbeleid, lijkt het ons vreemd dat de laatste jaren zowel verschillende kringen als de Leuvense studentenoverkoepeling weigeren politieke en/of maatschappelijke standpunten in te nemen. Dit terwijl er in de jaarlijkse speech eerder dit jaar een lofrede werd gehouden op het tegenwoordige medebeheer van de studenten binnen de universiteit. Hebben mede-beheerders dan geen mening meer?

Het mooie was dat er ook een licht op de geschiedenis werd geworpen, want die moet je toch steeds erkenning geven. Met de uitspraak: "Laat de oude garde maar doen wat ze het beste kunnen: protesteren!", beantwoorden ze zelf de cruciale vraag die ze niet hebben gesteld, namelijk: hoe komen we aan dit medebeheer en aan de sociale rechten die de studenten vandaag de dag kunnen genieten? Niet dat protesteren de enige juiste weg is, maar de zaken doodzwijgen is dat alleszins ook niet.

Is het eigenlijk wel mogelijk een groep te vertegenwoordigen vanuit twee enkelingen die bepalen welke agendapunten al dan niet behandeld worden en die de nodige informatie slechts versnipperd laten doorsijpelen? Is die groep dan wel in staat om ook maar iets of wat betrokken te raken?

Doch we willen hier natuurlijk niet met een beschuldigende vinger gaan wijzen, want dan zouden we enkel in onze eigen richting kunnen wijzen. Ieder van ons is willens nillens betrokken in het samenleven en vorm geven aan onze omgeving. Wees je dus bewust van je positie en handel dien-

overeenkomstig! Als student hebben we vele mogelijkheden en kansen die anderen niet hebben, benut ze dus ten volle. Laten we dus, alvorens perse een mening te willen verkondigen over bijvoorbeeld de Wit-Russische situatie of andere thema's uit de 'ver-van-je-bed-show', eerst eens in onze eigen boezem kijken en verantwoordelijkheid durven opnemen voor onze eigen alledaagse levenssituatie.

Kunnen we niet beter als studenten samenwerken in plaats van elkaar tegen te werken? Dienen de Vlaamse Vereniging voor Studenten en de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie dan niet de zelfde belangen, namelijk die van de student? Moeten we geen muren slopen in plaats van op te trekken, zodat we constructief ieder probleem het hoofd kunnen bieden?

't Kritisch Konijn organiseert deze week activiteiten in verband met de toekomst van het hoger onderwijs. Meer info op <http://www.freewebs.com/kritischkonijn>

Stef Langmans,
1e lic pedagogie K.U. Leuven

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je
een evenement?

Plaats het dan GRATIS in de database Agenda K.U. Leuven

<http://agenda.kuleuven.be>

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U. Leuven

K.U. Leuven gesigneerde artikelen

Oude Markt 13
BE-3000 Leuven
Tel. + 32 (0)16 32 40 16
www.kuleuven.be/boetiek

Open op weekdays van 10-12u. en van 14-16u.

(advertentie)

Het verdere verloop van het debat was erg geladen - zelfs Guido Gezelle werd erbij gehaald. Zo liet Peter Vanham weten dat hij vreest dat Excelsior door de Ekonomika-studenten wordt gepercipieerd als "de raaf die de ogen uitpikt en kritiek geeft om kritiek te geven". Elevation speelde hier handig op in door op te merken dat "Excelsior deze underdogpositie bewust opzoekt. Dit zijn praktijken die eerder passen bij bepaalde politieke partijen."

Hilke stelt over heel het debacle: "We hebben al een jaar lang sterke vermoedens gehad van overtredingen van Peters ploeg, maar we hadden voor dit voorval nooit bewijzen. Dat is jammer, want Elevation houdt zich strikt aan de regels. We hebben er uiteindelijk voor gekozen de klacht te laten vallen, niet alleen uit liefde voor Ekonomika, maar ook uit bezorgdheid voor alle kringen. Excelsior dreigde zelfs met gerechtelijke stappen. Wanneer dit zou gebeuren, zou er een verderfelijke precedent geschapen zijn. Dat moesten we ten alle

koste zien te vermijden. De manier van communiceren (*via de brief op het free podium, red.*) was een emotionele keuze die pas anderhalf uur voor het debat werd gemaakt. Natuurlijk was het voorlezen van die brief ook een strategische keuze."

Peter over het debacle: "Dat de sanctie is ingetrokken vinden we positief, want uiteindelijk gebeurde de vroegtijdige publicatie van ons programma buiten onze wil om. De sanctie van het NeuKom was naar onze mening buiten alle proporties. Dat we gerechtelijke stappen zouden hebben willen ondernemen, klopt niet. We hebben alle pistes overlopen toen we gesanctioneerd werden, dus ook gerechtelijke stappen. Maar verder dan overwegen is het niet gekomen. Wij zijn Elevation dankbaar voor de intrekking van hun klacht, maar we weten ook dat deze intrekking eerder strategisch dan ridderlijk is. Excelsior zal deze kans grijpen om terug te gaan naar de inhoud van het debat en haar positieve boodschap uit te dragen. Dat wij het kiesreglement meer zouden hebben

overtreden dan Elevation, wordt trouwens tegen gesproken door de (*vroegere en kleinere, red.*) sancties van het NeuKom voor beide ploegen."

Dat de verkiezingenkoorts bij Ekonomika nu zo hoog oploopt is niet zo verwonderlijk. Buiten persoonlijke belangen is er erg veel geld gemoeid met de zaak. Van Ekonomika krijgt elke ploeg een budget van 125 euro (dat men zeer snel verliest als men zich niet aan de regels houdt). Dit bedrag is echter verwaarloosbaar met wat de kandidaat-presidia ronselen bij sponsors. Zo besloot PriceWaterHouseCoopers, een van de sponsors van Ekonomika, een behoorlijk bedrag in te houden toen ze hoorde dat er meer dan één kandidaat praesidium was. De anders zo flamboyante preses Louis Raes dient zich als voorzitter van het NeuKom neutraal te houden en bedacht ons dan ook met een zuinig: "Het waren alle twee erg oprechte brieven."

LOKO schaaft Kiesreglement bij

Naast de studentikoze activiteiten die met de kiesweken gepaard gaan, hebben de kringverkiezingen uiteraard een ernstig luik. Ze bepalen immers wie volgend jaar de betreffende kring zal vertegenwoordigen in de Algemene Vergadering van LOKO. Net voor de paasvakantie werd het oude kiesreglement bijgeschaafd om binnen de lijntjes van het participatiedecreet te passen.

Tom Van Breussegem

Het Participatiedecreet gaf in 2004 de vertegenwoordiging van studenten definitief vorm. Het kiesreglement dat tot op heden gebruikt wordt, was reeds gestoeld op dit decreet, maar bevatte nog enkele technische ongerijmdheden. Op zestien maart werd na overleg met de regeringscommissaris, de

laatste hand aan het nieuwe document gelegd. Er werden, naast wat schoonheidsfoutjes, enkele fundamentele aanpassingen doorgedrukt.

Een eerste gaat over de feitelijke vertegenwoordiging en noopt tot een wijziging van de statuten van LOKO. Naar de letter van het decreet kunnen immers enkel studenten lid zijn van een studentenraad. Dus kunnen ook enkel studenten, en niet kringen zoals dat tot op heden het geval is, in de Algemene Vergadering van LOKO zetelen.

Een tweede betreft het stemrecht op de Algemene Vergadering. Het nieuwe reglement stelt dat enkel leden die effectief verkozen zijn, hun stem kunnen uitbrengen. Dat stelde onmiddellijk het volgende probleem: wat moet men aanvangen met studenten die niet in een kringvergadering zetelen en toch naar een Algemene Vergadering afzakken? Men kwam tot de consensus dat enkel officieel verkozen leden van een kringvergadering mogen stemmen. Dat

plaatsvervangers uit dezelfde kringvergadering mogen stemmen als ze een mondelinge volmacht kregen en dat anderen over een schriftelijke volmacht moeten beschikken.

FLIRTEN

Tijdens de beslissende Algemene Vergadering kwam opnieuw de representativiteit van de verkiezingen ter sprake. Zo moet minstens tien percent van de stemgerechtigden komen opdagen. Zoniet verliezen de studentenvertegenwoordigers hun stemrecht in de facultaire organen. In tegenstelling tot enkele individuele kringen, die minder zeker van hun stuk zijn, heeft LOKO er goede hoop op dat geen enkele kring in de problemen zal komen. Vorig jaar flirtte Crimen, de kring van de criminologen, nog met de kaap van tien percent. Maar LOKO rekent er op dat dit jaar zelfs de zwakkere kringen de twintig percent halen en het universitair gemiddelde tot dertig percent zal oplopen. Een kleine sprong voorwaarts ten opzichte van de zevententwintig en een halve percent vorig jaar en flink wat beter dan de tweeëntwintig en een halve percent die de Gentse studentenraad eerder dit jaar haalde.

KOTERIJEN (9)

Spiegeltje, spiegeltje aan de wand

Wederom werd bewezen dat niet alleen sprookjesfiguren hun tijd en glazen muiltjes slijten op zolderkamers. In een vergeten hoekje durven we ook wel eens een student aan te treffen. Deze houden zich echter met andere dingen bezig dan het schrobben van vloeren, voornamelijk met studeren natuurlijk. En soms ook, zoals deze week, met ongere praktijken.

Elke Desanghere

Er was eens een jonge student 1ste Bachelor Toegepaste Economische Wetenschappen die niet naar de goede raad van zijn petemoe wou luisteren en zijn kot openstelde voor een paar gluurders. Zo'n welwillende geest kunnen we natuurlijk niet teleurstellen. Verrassend genoeg had hij het ons heel gemakkelijk gemaakt. We hadden toch wel verwacht dat zo'n grote fan van deze reeks zijn lessenroosters, mét naam erop, niet zomaar tegen de muur zou laten hangen.

Pieter-Jan, het slachtoffer van de week, had naast zijn lessenroosters ook zijn cursussen lekker laten rondslingeren. Blijkbaar gebruikt hij hiervoor de grond als opbergplaats. Nu ja, we kunnen wel begrijpen dat een lijvige Acco-cursus met als opschrift 'vennootschapsboekhouding' wordt geklasseerd als vloerbekleding. Toch stellen we ons de vraag waar het respect voor universitaire kennis is gebleven? Wellicht opgegaan in zijn vakmismisvorming. Dat kan ook niet anders als je de moeite doet om in een krant te sparen voor 'De economie vandaag'.

BODYLOTION

We moeten het deze jongen nageven: hij beschikt over een zekere netheid. Zijn bureau is redelijk ordelijk, de zetels liggen niet vol vuile was en zijn eten staat dan wel op de grond, maar mooi gerangschikt in een hoekje. Zulke voorbeeldigheid zijn we van jongens meestal niet gewend. Of zou dit exemplaar nog maar eens toegegeven hebben aan zijn ijdelheid en opgeruimd hebben om bezwarend fotomateriaal te voorkomen?

Zijn wastafel wees duidelijk in de richting van deze eigenschap. Met arendsogen pikten we meteen bodylotion, scheermousse en after-sun tussen de vele tubes uit. Het lijkt ons dat Pieter-Jan erg op zijn uiterlijk gesteld is en hierdoor op zijn eentje Nivea zowat draaiende houdt. Als we dan ook nog eens rekening houden met de manshoge spiegel die zijn kleerkast sierde, kunnen we ervan uitgaan dat deze student 's morgens wel wat meer tijd nodig heeft dan de gebruikelijke

tien minuten.

De verzameling keukengerief waarover deze jongen beschikt, was ook iets dat ons de ogen uitstak. De doorsnee student deelt meestal microgolfoven en dergelijke met kotgenoten, maar heeft een kleine koelkast voor zichzelf. Op dit kot kwamen we echter naast de koelkast een broodrooster, waterkoker én microgolfoven tegen. De uitspattingen van een keukenprins of een egoïstisch trekje?

BODYGUARD

De muziekindustrie mag niet klagen. Pieter-Jan's cd-collectie kunnen we op zijn minst uitgebreid noemen. Ordelijkheid ten spijt zou hij zijn muziek misschien toch wat beter kunnen rangschikken. Lou Reed staat broederlijk naast Anouk, Metallica en An Pierlé. Als Mozart er tussen had gestaan, had die zich omgedraaid in zijn graf. Wat wel beklijvend is, is het beperkte aantal DVD's. Het zou ons weinig verbazen mochten we in één of andere kast een stapel

illegale kopieën aangetroffen hebben.

De ruimtelijke inrichting van de kamer doet bij ons nog meer vermoedens rijzen. In het midden bevindt zich namelijk een zithoek die qua aantal zetels niet moet onderdoen voor de gemiddelde Vlaamse living. Er is zelfs aan een salontafel gedacht. Hier komen duidelijk regelmatig mensen samen. Het kan dan ook niet anders of deze jongen staat aan het hoofd van één of andere maffiabende. Voor onze ogen zien we hier al meteen verschillende scènes uit *The Godfather* plaatsvinden.

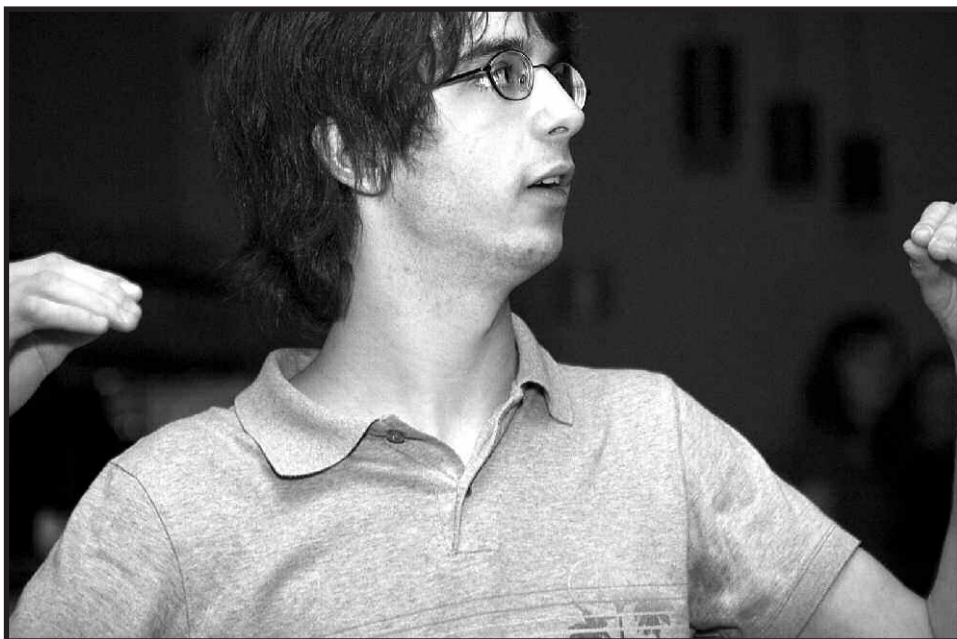
We durven bijna niet denken aan de wanpraktijken waarmee deze bende zich bezig houdt. Het verspreiden van voorgenomen illegale DVD's zal zeker tot hun wekelijkse agendapunten behoren. Het zou ons niet verwonderen als ze het concept van muziekgroep gebruiken om hun échte identiteit te camoufleren. We ontdekten niet minder dan twee gitaren, waarschijnlijk een deel van hun vermomming. Wat we ook nog tegenkwamen is een halter, ongetwijfeld achtergelaten door hun bodyguard. We lieten dat stukje onderwereld dan maar voor wat het was, voor een huurmoordenaar zijn voeten kwam vegen.

DE WAARHEID EN NIETS DAN DE WAARHEID

Pieter-Jan is inderdaad economie-student en heeft inderdaad een druk sociaal leven. Soms palmt zijn sociaal leven de gang wel eens in, maar echt gevaarlijk zijn ze tot nu toe niet geweest. Geen al te ongere praktijken dus. Al moeten er eerlijkheidshalve aan toevoegen dat de kotbewoners de glasbak vlak voor het bezoek van Veto nog eens geleegd hebben en dat dit misschien een enigszins vertekend beeld geeft. Verder is Pieter-Jan een verzorgde kerel, maar de manhoge spiegel in de kast, is wel degelijk van de kotmadam.

De strijd om de Fluwelen Flosj (foto's Roman Verraest en Jelle Goossens)

ERASMUSDAGBOEK: ELISE IN MADRID

Erasmus op verplaatsing: heden in het Catalaans

Spanje is zoals algemeen bekend een katholiek land. Een religieus feest als Pasen zal men dan ook niet onopgemerkt voorbij laten gaan. Men heeft er zelfs een hele week aan gewijd: de *Semana Santa*. Zeker in het zuiden, in Andalucía, wordt deze uitbundig gevierd met processies en straatfeesten. Alle hotels, pensions en beschikbare bedden zijn al maanden volgeboekt. En bij gebrek aan connecties in deze streek, besloot ik dan maar in tegenovergestelde richting te trekken, naar Barcelona dus.

Elise Kuit

Inmiddels redelijk ingeburgerd in Madrid, ben ik eigenlijk niet meer gewend aan een stad waar toeristen koning zijn. In Madrid is het eerder andersom: men bekijkt buitenlan-

ders met een licht spottende blik, die omslaat in grote verbazing wanneer ze geen Spaans blijken te spreken. In Barcelona gaat dat er anders aan toe. Alles wordt hier, naast het Catalaans, ook in het Spaans en het Engels vermeld. Iets dat mij aanvankelijk een onbereikbare luxe leek in Madrid, maar me nu eerlijk gezegd erg stoort. Telkens wanneer ik heel geïntegreerd iets in het Spaans bestel, krijg ik antwoord in het Engels. Hardnekkig blijf ik op mijn beurt antwoorden in het Spaans, wat hier dan weer vreemde blikken oplevert. Buiten deze ondergeschikte ergernis, is er een groot voordeel aan Barcelona. Alles wat ik hier niet begrijp in het Spaans, wijt ik aan het feit dat men hier Catalaans spreekt. Een enorme opsteker voor mijn Spaanse zelfvertrouwen dat in Madrid meer dan eens een deuk oploopt, wanneer men het niet kan laten zo mogelijk nog sneller te spreken dan menselijk mogelijk geacht.

De stad zelf is ook niet echt te vergelijken

met Madrid. Barcelona is duidelijk een havenstad, veel toegankelijker voor buitenstaanders. Iets wat vele mensen schijnen te weten, aangezien men hier over de toeristen kan lopen. Waar je ook gaat, overal hoor je wel Duits, (Amerikaans) Engels, Frans, Nederlands en Vlaams. Oppassen geblazen dus, want hier kan men je verstaan. In Madrid kan je rustig over de man in het foute pak en de vrouw met de flaporen praten die direct naast je zitten in de metro. De kans is vrijwel nihil dat ze ook maar iets kunnen plaatsen van het Nederlands. In Barcelona is het risico groot dat de geveiseerde slachtoffers je van weerwoord dienen in onvervalst West-Vlaams, Limburgs, of plat Amsterdams. Lopen is op zulke momenten ten zeerste aangeraden.

FOND

Een ander heikel punt betreft de tapas. Of liever het gebrek daaraan. In Madrid zal men

je geen glas schenken, zonder daarbij minstens een bordje olijven te serveren. Als berooide student verdient het aanbeveling om ergens in een bar te gaan zitten, een aantal drankjes te bestellen en zo een avondmaaltijd uit te sparen. Bij elk glas krijgt men immers een fondleggende tapa geserveerd, waarbij de barmannen en —vrouwen een oneindige creativiteit blijven vertonen in de variatie van het aanbod. In Barcelona niets daarvan. Drank naar hartenlust, maar men blijft wel op zijn honger zitten.

Maar het moet gezegd, mijn heimwee naar Madrid smelt weg wanneer ik over de boulevard aan de haven loop en in de schaduw van de palmbomen kijk naar alle zeilboten die voorbij varen. En wanneer ik vanuit het hooggelegen Parc Gu ell uitkijk over de hele stad, met daarachter het eindeloze blauw van de Middellandse Zee, weet ik het zeker: het enige wat Madrid mist, is een zee.

De Fluwelen Flosj: kringtonelen

VRG HEKELT TARTUFFE

Eerlijk duurt nog steeds het langst

VRG brengt een toneelstuk waar huwelijksakten, erfenisrechten en deurwaarders aan te pas komen, over een bedrieger in de naam van de Heer, over de naïviteit van de rijken en over een koning die boven de wet staat. *Tartuffe* is een tekst waar de studenten Rechten zich mee kunnen uitleven. En dat doen ze ook.

Evelien Verhegge

Wanneer we de Zwartzusterkapel binnenstappen, weerklinkt er kerkmuziek. Na twintig minuten vertraging (vast normaal voor rechtszaken, schiet ons door het hoofd) wordt het startsein dan toch gegeven en komt een grootmoeder met irritant stemgeluid de scène op. Ze steekt een klagerige donderpreek af ter verdediging van haar zoon Orgon, die de vrome bedelaar Tartuffe in huis heeft genomen en hem als een broer behandelt. De rest van de familie, zo blijkt in het verdere stuk, heeft lak aan haar woorden en is even blij als wij wanneer zij met de hoopgevende woorden 'mij zul je hier niet snel meer zien' de scène verlaat.

Van dan af gaat het beter. De spits is eraf, de vaart zit erin. Het verhaal ontvouwt zich. De rijke Orgon ziet in Tartuffe een heilige, een man geraakt door de hand Gods. Hij neemt hem in huis en belooft hem de hand van zijn dochter, Marianne,

hoewel die al verloofd is. Ondanks de verwijten van de meid, de adviezen van zijn schoonzus en de huilbuien van zijn dochter blijft Orgon bij zijn besluit. Het hele verdere stuk onderneemt zijn familie wanhopige pogingen om Orgon te doen inzien dat Tartuffe eigenlijk een bedrieger is, met vele driftbuien en misverstanden tot gevolg. Wanneer Tartuffe eindelijk ontmaskerd wordt, is het te laat: hij is eigenaar van Orgons hele hebben en houden. Door toedoen van de koning wordt uiteindelijk niet Orgon, maar Tartuffe gearresteerd en krijgt het geheel toch nog een happy end.

ALTERNATIEF

In Molières eerste, originele versie liep het iets minder goed af voor Orgon. Maar om de koning op zijn hand en het stuk gespeeld te krijgen, herschreef hij het einde. De Zonnekoning was erg tevreden met 'zijn' rol en Molière kreeg zijn podium. Die bewerking wordt weer rechtgezet door de alternatieve eendes die deze opvoering meekreeg. Maar liefst drie nieuwe eindscènes, de één al wat beter gevonden dan de ander, werden aan het oorspronkelijke verhaal vastgeplakt. Wanneer we moesten applaudisseren wisten we niet, maar het was wél grappig.

Molière zou het graag gezien hebben, de doorgedreven en

volgehouden types die hier neergezet worden. Ze zijn er allemaal: de driftige vader Orgon, die bij het minste weerwoord met zijn stok begint te zwaaien, de bemoeizieke meid Dorine, compleet met sexy kort jurkje, de volgzaam echtgenote en de klagerige grootmoeder. Het spelplezier druipt ervanaf en doet de soms moeizaam uitgesproken taal vergeten.

SPITSVONDIG

Niemand zal het ontkennen, de versregels van Molière bekken moeilijk. De enkele foutjes die in de tekst sluipen zijn dan ook makkelijk te vergeven. Nog moeilijker is het de dans te doorbreken waarin de tekst geschreven is. Op sommige momenten slagen de acteurs hier wonderwel in en krijgen Molières woorden de spitsvondigheid waarmee ze geschreven werden. Jammer genoeg vervallen ze soms ook in een verheven voordragen of worden de versregels op kruissnelheid afgerateld. Waarom twee acteurs plotseling op de originele Franse tekst overschakelen is ons volkomen duister. Een hommage aan Molière is het wanneer je zijn stuk vol overgave speelt, daar hoeft geen Frans aan te pas komen.

Al met al is bij een komedie het plezier van de toeschouwer grotendeels afhankelijk van de overgave van de acteurs. En die was er, zoveel is zeker!

PEDAGOGIETHEATER: WANT GELUK KIES JE ZELF

Het waarom van de want

Eind april brengt Pedagogietheater een originele reflectie met de nodige dosis zelfrelativering en absurde humor over de betekenis van geluk in het kader van het Interfacultaire Theaterfestival.

Ilse De Witte

Wanneer we langslopen op een repetitie wordt het decor nog volop opgebouwd, de rekvisieten bij elkaar gezocht en Lieselot Deckers geeft acteurs nog enkele regie-aanwijzingen. Dezelfde Lieselot Deckers die vorig jaar de tekst schreef voor het toneel van Pedagogie, nam ook dit jaar de pen ter hand om vlotte dialogen met inhoud te produceren. De woordspelingen zijn soms vergezocht of net voor de hand liggend, maar altijd *to the point*. Tijdens de voorstelling spelen de acteurs met conventies en bijgeloof rond geluk. Het gaat hier wel degelijk om acteurs: de teksten worden door hen tot leven gebracht. De meeste onder hen hebben dan ook al enige toneelervaring buiten het kringtoneel.

PROGRESSIE

Wanda is een naïef meisje dat te pas en te onpas haar neus steekt in andermans geluk (en ongeluk). Haar zoektocht naar de betekenis van het geluk vormt de rode draad door het verhaal. Wanda neemt het publiek bij de hand en leidt het langs een aantal bizarre tafereeltjes. Ze luistert ongeneerd intieme gesprekken af tussen geliefden en vijanden en geeft er ongevraagd en irritant commentaar op. Een enkele keer merkten we dat een scène langdradig wordt, maar ook de regisseuse van dienst berispt de acteurs achteraf dat het tempo van de scène veel te laag lag. *WANT geluk kies je zelf* is een werk in progressie. Wij zijn alvast bereid om Pedagogietheater het voordeel van de twijfel te gunnen.

De kapel van het Zwartzusterklooster werd à l'improviste omgebouwd tot gelegenheidstheaterzaal. Hoewel deze zaal zich op het eerste gezicht niet leent tot

toneel, slagen de acteurs erin een magische absurde wereld te creëren zonder afgewerkt decor, zonder de juiste belichting en met de slechte akoestiek van de kapel. Als de sfeer helemaal goed zit, zijn ze wellicht nog tot meer in staat. We hebben er het volste vertrouwen in dat Pedagogie er na het weekend echt wel zal staan.

WANT

Wanda danst door het verhaal met één want aan de hand. De terugkerende vraag naar "het waarom van de want" is het motief van het toneelstuk. Verder interesseren de andere personages zich maar matig in Wanda's bestaansredenen. Ze zijn te veel met zichzelf of met elkaar bezig om Wanda helemaal op te merken. De absurditeit is één van de charmes van het verhaal. Het geeft gelegenheid tot doldwaze verkleedpartijen, de onmogelijkste attributen en vooral geestige figuren, waarbij je als toeschouwer niet anders kan dan een glimlach om de lippen te toveren. Het Pedagogietheater balanceert op een slap koord. Als de absurde humor te ver doorgedreven wordt, dreigt *WANT geluk kies je zelf* zijn publiek te verliezen. Maar het ritme van de opeenvolgende scènes zorgt ervoor dat de kijker terug kan inpikken en niet al te ver afdrijft.

De ontknoping van het verhaal moeten we je helaas schuldig blijven. Niet enkel omdat er dan geen reden meer is om de voorstelling te gaan bekijken, maar vooral omdat we de laatste drie scènes zelf niet meer onder ogen hebben gekregen. We hebben zo'n vermoeden dat het attribuut van Wanda een belangrijke rol zal spelen. Al bij al doet Pedagogie met *WANT geluk kies je zelf* een verdienstelijke greep naar de Fluwelen Flosj. Benieuwd wie er bij de uitreiking in de prijzen zal vallen.

WANT geluk kies je zelf speelt van 24 tot 27 april in de Zwartzusterkapel nabij het Groot Begijnhof, telkens om 20u30. Meer info op www.leuvenspeelt.be.

KRINGTONEEL KULAK: RED RUPERT

Pinguïns op bedrijfsfeestje

Het zelfgeschreven kringtoneel van de KULAK viel, net als vorig jaar, simpelweg te omschrijven als absurd. *Red Rupert* was een voorstelling die bulkte van de clichés en de personages waren ook niet meer dan uitgemolken volkstypes. Hoewel het verhaal onuitgewerkt bleef, was het door en door maatschappijkritisch. Het theatergezelschap beseft het misschien zelf niet, maar het was precies die kritiek die het geheel geslaagd maakte.

Maarten Goethals

De actie speelde zich af in de werkplaats van NV Pingupack waar de floormanager en look-a-like van Hitler constant een oogje in het zeil houdt. Adolf, want zo heet hij niet geheel toevallig, was een vies mannetje met een vervelend lachje. Het bedrijf specialiseerde zich in kartonnen dozen, maar de sfeer op de werkvloer dreigde te verzieken wanneer een werknemer, namelijk Rupert, ontslagen werd ten voordele van het directeurszontje. Bovendien moest Omer van de nacht-naar de dagploeg overstappen wegens ouderdom.

De chaos brak volledig uit wanneer Peter, een overgelukkige mongool, zijn pillen werden gestolen, wanneer met diezelfde pillen Omer zelfmoord trachtte te plegen na pesterijen en wanneer Hilde, één van de werkneemsters, concludeerde dat ze aan de 'ziekte van de N-alma' lijdt. "Dat krijg je door slechte diepvriesproducten, meestal frietjes. Nu moet ik werken in een karretje." Om de situatie te baas te kunnen, werd een crisismanager ingehuurd. Maar de gehoopte teamspirit kwam er niet. Er was echter een laatste hoop: het bedrijfsfeestje waar eervol afscheid zou genomen worden van Omer.

OVERACTEN

Theatergezelschap Turbo Trash Theater (TTT) wist het publiek voor zich te winnen via absurde gesprekken en situaties. Zoals een conversatie over het knuffelen van koeien en het opens op het podium komen van levensgrote pinguïnen die dansten op muziek van Laura

Lynn. Dat alles werd nog gecombineerd met acteurs die hun personages overacten. Een soort humor die echter intellectueel snel begint tegen te steken.

Door het geheel consequent te overdrijven, werd duidelijk dat het stuk een tragische uitvergroting is van de werkelijkheid. Door de clichés, jegens arbeiders, werkgevers en crisismanagers, stelselmatig uit te buiten, werd het duidelijk waar dit stuk inhoudelijk om draaide: een weklacht tegen de ontering van het individu door de huidige maatschappelijke constellatie en prestatiecultuur. Het respectloos omgaan met ouderen, de arrogantie van managers ten opzichte van werkvolk en de onverdraagzaamheid tout court. Of het nu de bedoeling van de groep was om dit expliciet en überhaupt naar voren te brengen, is een andere zaak. Het lijkt eerder van niet, maar wat duidelijk werd, was dat deze jongeren, zeventien in totaal, zich amuseerden.

ONUITGEWERKT

Naar verluidt, zo werd ook laconiek meegedeeld in het stuk zelf, kreeg TTT €2000 subsidie van de stad Kortrijk. Het geld werd besteed aan omkadering. In de toneelzaal Antigone werd gebruik gemaakt van hoogstaand audiovisueel materiaal en men wist het publiek te verrassen met een levensecht en interactief bedrijfsfeest. In een zaal naast de speelruimte, voor de gelegenheid versierd met kunstwerkjes over pinguïns, werd iedere bezoeker getrakteerd op een glas schuimwijn en een live-optreden van een bandje. Het was ook hier dat de laatste scène doorging. Omer werd bedankt voor bewezen diensten, kreeg een sanseveria en zijn collega's staken speeches af. De crisis werd afgewend.

Red Rupert is een onuitgewerkt verhaal gebleven. Sommige verhaallijnen werden niet verder ontwikkeld en de titelkeuze is op zich niet geheel duidelijk. Het stuk durfde soms al te vreemd overkomen en daarom vaak vervelend. Het is echter een originele en daarom verdienstelijke poging om op een laconieke, doch sarcastische manier te zeggen dat de economie via geveinsde collegialiteit erin slaagt 'hoge economische trappen te bereiken.'

KUNSTRROUTE-LEUVEN

“Dit initiatief had van de stad moeten komen”

In het weekend van 29, 30 april en 1 mei gaat voor de eerste keer Kunstroute-Leuven door. Tijdens deze drie dagen stellen 24 plastische kunstenaars hun atelier open voor iedereen. De bedoeling is om de kunst dicht bij de mensen te brengen en om de werkplaats en de inspiratiebronnen met het publiek te delen.

Marieke Poissonnier

Het initiatief om een dergelijke kunstroute door Groot-Leuven te organiseren, komt van keramisten Jan vander Elst, Linda De Nil en Luk Versluys. Zij zitten al een dertigtal jaar in het vak, dat door hen ervaren wordt als iets heel individueels. Gesteund door gelijkaardige evenementen elders, besloten ze om de mensen een kijkje te laten nemen in hun atelier. Luk Versluys geeft toelichting in zijn *jardin secret*, een groene oase in het midden van de stad.

Luk Versluys: «Het atelier is als het web waarin je als spin leeft. Je bent geïsoleerd en al je concentratie gaat naar het werk. Dat web willen we nu openstellen om zo de voyeuristische kant van de mensen te bevredigen.»

Veto: Waar hebben jullie de lijn getrokken voor deelnemende disciplines?

Versluys: «In principe hebben we ons beperkt tot plastische kunsten. We hadden eerst nog gedacht om poëzie of muziek erbij te betrekken, maar dan breid je het domein geweldig uit. Nu bieden we een brede waaijer aan uit de plastische kunsten. Er zijn fotografen, steenkappers, maar ook schilders en een juwelenkunstenaar.»

DREMPELVERLAGEND

«Het is zeer moeilijk om beroepshalve bezig te zijn met kunst. Voor de Kunstroute hebben we een mix van professionele kunstenaars en mensen die dit er als uit de hand gelopen hobby op na houden. Criterium was serieus bezig zijn met de dingen en er behoorlijk goed in zijn.»

Veto: U hebt een winkel bij uw atelier waar mensen vaak over de vloer kunnen komen. In welke zin biedt dit weekend dan een meerwaarde?

Versluys: «Voor mij is nu het sociale aspect

vooral belangrijk en de kruisbestuiving. Het werkt ook drempelverlagend. De mensen voelen zich echt uitgenodigd. De materie waarmee je werkt is wel belangrijk, maar daar gaat het niet echt om. Het effect dat de beelden hebben is belangrijker: het spreekt de mensen aan of niet.»

Veto: Jullie worden gesteund door de stad Leuven en de provincie Vlaams-Brabant. Hoe verliep dat contact?

Versluys: «We zijn al jaren met dit idee bezig, maar de stad reageert er eigenlijk al lang vrij verkrampt op. Er wordt in Leuven heel veel gewerkt rond cultuur, maar de Levende Kunst, als ik ons zo mag noemen, wordt door de stad vaak genegeerd. Wij zijn handelaars in hun ogen. Wij leven daarvan of we proberen daarvan te leven en voor hen is dat een commerciële bezigheid. Daardoor worden we vaak gelijkgesteld aan mensen die ijskasten en kleren verkopen. Op dat vlak is het verschil ook heel groot met het buitenland. Als er mensen creatief bezig zijn, dan staat dat in alle foldertjes van die gemeente. Hier ligt dat blijkbaar nog heel moeilijk en enorm veel hangt af van het privé-initiatief. Specifiek bij ons project komt dan nog het probleem dat het grondgebied zich uitstrekt buiten de stadsgrenzen en daarom hebben we ook de provincie onder de arm genomen. Toch blijf ik erbij dat een dergelijk initiatief van de stad had moeten komen.»

KOTMADAM

Alfred Bellefroid heeft door de jaren naam gemaakt in Leuven. Hij heeft opdrachten als *De Kotmadam* op de Oude Markt en de trofee van de *Memorial Van Damme* op zijn naam staan. Ook Bellefroid stelt nu zijn atelier open voor de Kunstroute. Hij beaamt dat er in het Leuvense relatief weinig gelegenheid is om tentoon te stellen. «Het galerijwezen is quasi onbestaande. Het leek me een goed idee om op deze manier dan toch voor het Leuvense publiek tentoon te stellen.» Zijn werk valt in vier woorden samen te vatten: beweging, dynamiek, ruimtelijkheid en spanning.

Volgend weekend zijn naast de werkplaatsen van deze kunstenaars nog heel wat andere ateliers te ontdekken.

Meer info op www.kunstroute-leuven.be

BOOMPJE (9): PROFESSOR MALFLIET

“Dit is geluk”

Dat het universitaire personeel naast het academische leven ook een ander leven heeft, kunnen we alleen maar hopen. Wekelijks zoeken we een exemplaar op en bestoken we hem of haar met een simpele vraag: “Kan u een boompje opzetten over uw favoriete boek, film of plaat?” Deze week gingen we langs bij professor Katlijn Malfliet van het Instituut voor Internationaal en Europees beleid.

Robin Broos

Katlijn Malfliet: «Mijn favoriete film is *Burnt By the Sun* van de Russische regisseur Nikita Mikhalkov. Het verhaal is een soort parabel. Mikhalkov regisseerde de film niet alleen, hij schreef ook het verhaal en speelde mee. Hij speelt een oudere, Russische kolonel, een revolutionaire held, die samen met zijn jonge vrouw en dochter in een Russische datcha (*zomerhuis, red.*) woont. De film begint met een zeer idyllische scène op de prachtige datcha. Samen met familie vertrekken ze naar het strand aan de rivier om er een prachtige zondagnamiddag door te brengen in de zomer van 1936. Het idyllische tafereel verwijst naar het mooie Rusland, waar het goed is om leven en waar mensen echt menselijk kunnen zijn. Dat plaatje wordt helemaal uitgetekend, alsof het een schilderijtje van Renoir was. Heel rustig, zonovergoten en met goede, menselijke relaties. Dat begintafereel wordt zo mooi geschetst, als een stillevens van al wat goed is aan het familiale leven.»

die gebeurtenissen. Je krijgt een diepe betekenis van de mate waarin menselijke relaties en verantwoordelijkheden worden beïnvloed door politieke ontwikkelingen. Het prestige van de kolonel werd eigenlijk ondermijnd door stalinistische zuiveringen. In die zin geeft die film ook een duidelijk signaal. Ze doet nadenken over de verantwoordelijkheid die mensen al dan niet hebben ten opzichte van de politiek. De titel van de film verwijst ook naar diegene die ‘verbrand’ zijn door het plotselinge zonlicht van de revolutie. Een verzengende zon die alles kapot maakt.»

(foto Jelle Goossens)

STALINISTISCHE ZUIVERINGEN

«Dan komt er een tweede personage, de jonge Mitya, ten tonele. Hij blijkt de *lover* geweest te zijn van de vrouw van de kolonel. Na tien jaar duikt Mitya weer op en het is duidelijk dat de vrouw nog steeds gevoelens heeft voor hem. Intussen is hij in dienst getreden bij de NKVD (*de latere KGB, red.*), de geheime diensten van Stalin. Mitya heeft blijkbaar de opdracht om de kolonel op te pakken, wat dan ook gebeurt. Onderweg wordt de kolonel geëxecuteerd, maar Mitya pleegt nadien ook onmiddellijk zelfmoord.»

«Eigenlijk zit in deze parabel de vraag in welke mate politieke gebeurtenissen het lot van mensen bepalen en hoe mensen zelf een standpunt kunnen innemen ten aanzien van

«Vorig jaar waren we in volle zomer met enkele collega's in Kazan (*Tatarstan, Rusland, red.*). We kwamen ergens aan een rivier waar mensen aan het genieten waren van het goede weer. We hadden alle drie deze film gezien en we dachten alle drie aan diezelfde scène waarin iets wordt gecreëerd van ‘dit is geluk’ door het samenzijn met vrienden en familie. Het is een schitterende film, al denk ik dat hij hier niet zo bekend is.»

Utomlyonnye solntsem of *Burnt By the Sun* van Nikita Mikhalkov verscheen in 1994 en kreeg de Oscar voor beste niet-Engelstalige film.

MUY SAPORE

Fusion Kitchen

Italiaanse keuken

Pizzeria

Aziatische keuken

MUY SAPORE

1+1+1+1 = 3 !

• STUDENTENPROMOTIE •

Tijdens het academiejaar, wanneer je met 4 studenten een pizza of pasta komt eten, betaal je er maar DRIE !

De vierde pasta of pizza is GRATIS (*)

Ook voor meeneem pizza's of -pastas

MUY SAPORE
(Voorheen Aglio & Rosmarino)

Naamsestraat 43
3000 Leuven
☎ 016/23.13.58

(*) Op vertoon van studentenkaart
Ter waarde van 7,50 euro

Combinatie pizza en pasta is mogelijk

Dagschotels: 8,75 euro

Di: spieringskotelet met een pittig sausje en tagliatelli

Woe: kippenfilet met boschampignons en gebakken patatjes

Do: cambodjaans stoofpotje met gebakken rijst

Vrij: pangasius-visfilet met gewokte groenten en gebakken rijst

Kriskras
VZW

REIZEN VOOR JONGEREN
VAN 18 TOT 30 JAAR

SURF NU NAAR WWW.KRISKRAS.BE
EN ONTDEK ONZE NIEUWE REIZEN, WEEKENDS EN DAGUITSTAPPEN

crea-langues

since 1984

4 - 14 september 2006: ACTIEF FRANS LEREN
in de Provence, Grand Canyon en Côte d'Azur
Voor 18-25 jarigen

's ochtends: 3 lessen communicatief Frans: kleine lesgroepjes, volgens niveau

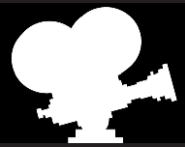
's middags: een "cocktail" van sportieve, culturele en artistieke activiteiten. Comfortabel verblijf, zuiderse keuken.

Georganiseerd vervoer per TGV.

Un bain de français, succès garanti!

info & brochure: www.crealangues.com, info@crealangues.com
contact in België: Hélène Pattyn 051/31 97 42

Filmfirmament

Tsotsi

Deze magische "gangsterfilm" op z'n Zuid-Afrikaans wist de Oscar voor beste buitenlandse film in de wacht te slepen. Hollywood en Soweto lagen nooit dichterbij elkaar. Het concept — breng een stoere kerel samen met een hulpeloze baby — is niet bijster origineel, de uitwerking ervan daarentegen wel.

Ilse De Witte

De film opent met een sfeerbeeld van Soweto, een zwarte township aan de rand van Johannesburg. Hoewel de film aanvankelijk doet denken aan *Cidade de Deus*, wordt nooit diens realistische rauwheid bereikt. De sloppenwijken worden op gestileerde wijze in beeld gebracht. De oranje-roze kleurschakeringen in de lucht, omhoog cirkelende rookpluimen uit golfplaten huisjes en kleurrijk wasgoed aan de draad zorgen voor een artificieel romantische setting. Het opzweepende ritme van de hiphop/kwaito-muziek van Zuid-Afrikaan Zola geeft het geheel een optimistische noot en relateert tegelijkertijd de stoerheid van Tsotsi. De sprookjesachtige charme van Tsotsi is tegelijk de grootste troef en zwakte van de film: ofwel hou je ervan ofwel heb je er een hekel aan.

ALL-STARS

De belevissen van zware jongen Tsotsi — wat zoveel betekent als gangster — en zijn handlangers Aap, Butcher en Boston worden gedurende zes dagen gevolgd. Dat Tsotsi een stoere kerel is, mag geen twijfel lijden. De kraag van zijn bruine lederen jekker omhoog, met rode All-stars aan de voeten en een schijnbaar ondoordringbaar pantser om zich heen gaat Tsotsi door het leven. Wanneer hij er op een avond alleen op uit trekt, ontdekt hij op de achterbank van een gestolen wagen een baby. De onaantastbare Tsotsi klampt zich vast aan de baby, alsof die zijn laatste kans op een beter leven symboliseert.

De onbekende Presley Chweneyagae zet een erg geloofwaardige Tsotsi neer — helemaal bijzonder als je weet dat de acteur uit het amateur-theater werd opgevoerd. Het sublieme camerawerk en de ritmische montage ondersteunen acteurs en verhaal optimaal. De camera zit het hoofdpersonage dicht op de huid. Toch verraadt bijna niets uit Tsotsi's houding of gelaatsuitdrukking wat er in hem omgaat, zodat je als kijker geïntrigeerd raakt door de stoere jongeman.

OPTIMISME

Het hedendaagse sprookje in de sloppenwijk is gebaseerd op de roman *Tsotsi* van de Zuid-Afrikaanse schrijver Athol Fugard. Het originele verhaal speelt zich af in de jaren '50, maar regisseur en scenarist Gavin Hood koos ervoor om de handeling te actualiseren. De film heeft een optimisme in zich dat in het boek niet aanwezig was. Hood heeft bij Hollywood aangeklopt voor de financiering van zijn film. Hoewel de Engelse producent Peter Fudakowski er uiteindelijk in geslaagd is *Tsotsi* als Engels-Zuid-Afrikaanse coproductie van de grond te tillen, blijft een Hollywoodiaans verplicht optimisme aanwezig in de film.

Aids en HIV duiken overal op als motief in *Tsotsi*, maar het thema heeft verder geen enkele reële narratieve functie. De film vervalt nooit in een zeemzoet melodrama, hoewel de premisse — baby loutert gangster — en de officiële trailer anders doen vermoeden. De regisseur ontwijkt de valkuil van het zoete drama vakkundig door muziek, montage en camerawerk perfect bij elkaar te laten aansluiten en zo het tempo van de film hoog te houden.

Steekkaart

Regie: Gavin Hood

Cast: Presley Chweneyagae, Mothusi Magano, Terry Pheto

Duur: 94'

Release: 19 april 2006

Kort: Aids and HIV are everywhere.

studio
L E U V E N

11E AFRIKA FILMFESTIVAL IN LEUVEN

“Het is een groot plezier dat zo'n festival georganiseerd wordt”

Al sinds 1996 staat het Afrika Filmfestival (AFF) garant voor een twee weken durende onderdompeling in de Afrikaanse filmcultuur. Vorige vrijdag werd de elfde editie van dit festival onder grote belangstelling en in aanwezigheid van verschillende gasten geopend.

Robin Broos & Arne Saeys

Een heel jaar lang zijn de beziers van het AFF, Guido Convents en Guido Huysmans, in de weer om een honderdtal Afrikaanse films voor twee weken naar België te krijgen. Geen gemakkelijke klus, want de distributie van deze films verloopt niet even vlot als de *mainstream* films die onze regionen overspoelen. Of de rommelige openingsspeeches liggen aan vermoeidheid of bevrediging, maakt niet uit. De Afrikaanse gasten delen immers graag in de chaos en dat is charmant.

BLOEDMOOI

Lodewijk De Witte, gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant, beet de

spits af. Hij stelde vast dat het festival drie groepen mensen naar de zalen lokt: de cinefielen, zij die Afrika een warm hart toedragen en de combinatie van beide. Wanneer Huysmans de Leuvense schepen van cultuur, Denise Vandevort, erbij roept, wordt haar gevraagd hoe het komt dat het cultuurleven hier zo weinig gekleurd is. Vandevort repliceert sportief: "Men had me gewaarschuwd voor kritiek, maar zo beschouw ik het niet. Het is een terechte opmerking." De stad doet al jaren haar best om cultuur aan te bieden van en voor de honderdvijftig nationaliteiten die ze rijk is, maar dat is geen makkelijke opgave. Een festival als dit wordt dan ook graag ondersteund.

Vervolgens passeren verschillende buitenlandse gasten de revue. Aïssa Maïga, het bloedmooie meisje dat de affiche siert en tevens de actrice uit films als *Caché* en *Les Poupées Russes*, werd gevraagd naar de moeilijkheden die Afrikaanse acteurs ondervinden. Maïga werkt in Frankrijk en vindt het schrijnend hoe ondervetegenwoordigd of getypecast deze zijn in Westerse films. In Frankrijk denkt men vaak dat het meevalt qua diversiteit, maar men vergeet dat zelfs de stem die zwarte, Amerikaanse acteurs overspreekt, zelf niet zwart is. Dat een andere genodigde actrice vooral met straattheater aan de bak komt, is een schoolvoorbeeld daarvan.

Paul Lumumba steunt studenten

Hoge gasten op de opening van het Afrika Filmfestival (AFF). Pauline Lumumba, weduwe van de in 1961 vermoorde Congolese premier Patrice Emery Lumumba, ontving het eerste exemplaar van het nieuwe boek *Images et démocratie. Les Congolais face au cinéma et à l'audiovisuel*, geschreven door Guido Convents, organisator van het AFF.

Pauline Lumumba tijdens de overhandiging van Convents' boek.

Een gesprek met de weduwe van Lumumba is helaas niet doorgegaan, gezien haar Frans beperkt is en ons Lingala te wensen overlaat. Gelukkig konden we een gesprek aanknopen met Paul Lumumba, de zoon van Pauline en Patrice. Op voorhand werd ons gevraagd niet over de komende verkiezingen in Congo te praten. We vroegen de man dus wat hij van het Filmfestival vond.

Paul Lumumba: «Het is voor onze gemeenschap een groot plezier dat zo'n festival georganiseerd wordt. Als familieleden van Lumumba steunen wij dit ten volle. Ter nagedachtenis van mijn vader willen wij ons nuttig maken door humanitaire projecten te ondersteunen. Ikzelf ben niet politiek actief maar ik engageer me wel voor het verenigingsleven. Het is een hele eer hier uitgenodigd te worden. Het toont aan dat men mijn vader nog niet vergeten is. Vorig jaar waren we reeds te gast in Montpellier voor de inhuldiging van een straat die genoemd

werd naar mijn vader. Dat was een première in Europa. Er zijn reeds straten of gebouwen genoemd naar hem in Kinshasa, Ouagadougou, Rabat en Moskou. In Oost- en Centraal Europa krijgen wij tegenwoordig steeds meer erkenning. De naam Lumumba valt meer en meer in universiteiten en galerijen. Het is een erkenning — weliswaar laattijdig — maar toch wel een erkenning. We hopen dat het in België dezelfde kant opgaat. Vooral omdat we met België een belangrijk stuk verleden delen. Ook de uitnodiging op dit festival is voor ons een erkenning. Afrikaanse cinema in België, voor mij is dit iets nieuw.»

Veto: Wat vond u van Tsotsi, de openingsfilm van het festival?

Lumumba: «Volgens mij is dit één van de beste Afrikaanse films van het moment. Het is net die Westerse benadering in de sfeerschets die het toegankelijk maakt buiten de grenzen. Het lijkt alsof men een Amerikaans sloppenwijkverhaal heeft gefilmd in een Zuid-Afrikaanse achterbuurt, maar er zijn geen overdrijvingen in de gebeurtenissen. De realiteit staat slechts op twee centimeter van dit verhaal.»

LOKO

Een festival als het deze brengt andere culturen dichterbij, maar ook Paul Lumumba lijkt van de gelegenheid gebruik te maken om onze cultuur te leren kennen. Als we hem vertellen dat *Veto* een studentenblad is, zegt hij erg geïnteresseerd te zijn in studenten. Lumumba: «Het zou bijvoorbeeld leuk zijn om uitwisselingen te doen tussen Belgische en Congolese universiteiten. Op die manier kunnen studenten zich een mening vormen over de politiek in de wereld. Ikzelf heb nog aan de universiteit van Brussel gestudeerd. Dat was in de periode van 1978 tot 1979. Zijn er aan Belgische universiteiten nog hervormingen geweest? In Frankrijk zijn er universiteiten waartoe niet iedereen toegang heeft. Enfin, er is wel vrije toe-

gang maar de inschrijvingsgelden liggen veel te hoog voor vele studenten. Daarom ben ik erin geïnteresseerd hoe de studenten hier in Leuven hun rechten verdedigen. Hoe doen jullie dat? Hebben jullie hier ook verenigingen die opkomen voor de rechten van de student?»

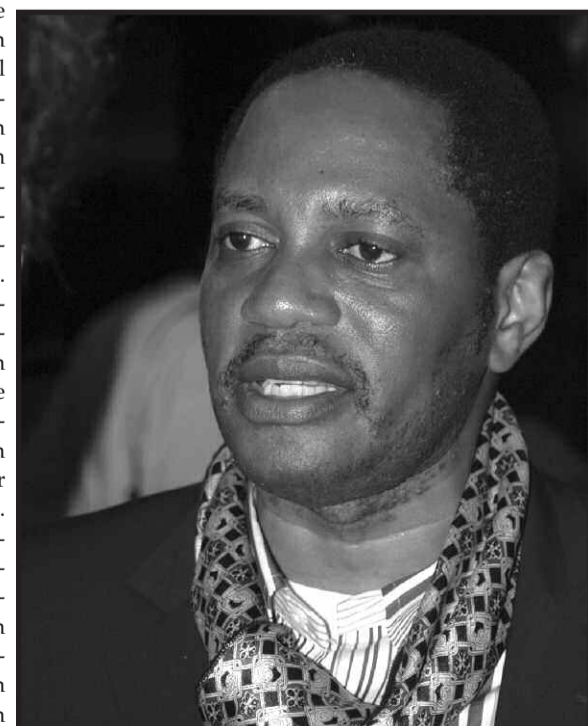
Veto: Wij hebben hier LOKO, de Leuvense Overkoepelende Kring Organisatie. Zij verdedigen de rechten van de studenten aan onze universiteit. Voor Vlaanderen is er VVS, een organisatie die voor alle studenten uit het hoger onderwijs in Vlaanderen opkomt.

Lumumba: «Interessant. Volgen jullie de manifestaties van de Franse studenten tegen de plannen van premier De Villepin?»

Veto: Het is uitgebreid in het nieuws gekomen maar bij ons neemt de studentenbeweging geen politieke standpunten meer in.

Lumumba: «Dat is jammer. Ik ken enkele mensen aan de universiteit van Bergen. Het zou goed zijn mochten wij ook met andere Belgische universiteiten kunnen samenwerken. Het is belangrijk op te komen voor de rechten van de student.»

Afrika Filmfestival loopt nog tot 6 mei. Meer info op www.afrikafilmsfestival.be

Paul Lumumba: "De uitnodiging op dit festival is een erkenning" (foto's Roman Verraest)

ZANGER VAN ICEKING EN PILOTFISH AAN HET WOORD

Koning van de witte gothic

Vorig jaar rond deze tijd zat hij nog achter zijn cursus Politieke Wetenschappen. Nu poseert hij in de achtertuin in zijn favoriete outfit. Met een middeleeuws zwaard, woeste rode bakkebaarden, en in kilt lijkt hij verdacht veel op een Schot uit een ander tijdperk. De elektrische gitaar verraadt echter wie hij is: Bas Verdin, zanger van Iceking en Pilotfish.

Kristien Geurts

Veto: Je speelt in twee groepen: Iceking en Pilotfish. Lijkt de muziek van beide groepen op elkaar?

Verdin: «De muziek van beide groepen heeft met elkaar gemeen dat je er niet makkelijk een etiket op kan plakken, maar uiteindelijk is het wel iets anders. Iceking hoort echt wel in een middeleeuwse, Schotse, metal sfeer. Pilotfish is wat anders, daar zitten alle mogelijke invloeden in. Soms spelen we jazz en een andere keer wat meer metal en dat vloeit eigenlijk allemaal een beetje door elkaar. Doordat we in Pilotfish met z'n vieren zijn, is er sowieso al wat meer variatie in stijl.»

Veto: Is er een groep die meer succes heeft bij het publiek? Merk je daar iets van bij de optredens?

Verdin: «Voor beide groepen geldt sowieso dat het eerder muzikantenmuziek is dan toptienmuziek. Enfin, toch de top tien in België, want in andere landen ziet die er anders uit. In Scandinavië hebben de mensen bijvoorbeeld een heel andere smaak dan hier. Ik denk wel dat Pilotfish iets hipper is, hoewel ik tijdens optredens ook merk dat Iceking meer een act is. Het publiek heeft dan eerder de neiging om

(foto Jelle Goossens)

daar in mee te gaan. Tegenwoordig zien we ook steeds meer folkmuziek opkomen. Iceking past wel in die fantasy sfeer.»

Veto: De teksten voor je nummers schrijf je gedeeltelijk zelf en neemt je deels over. Hoe gaat dat juist in zijn werk?

Verdin: «Eerst maak ik de muziek, gitaar en zang tegelijkertijd. Er is dan nog geen tekst, maar wel al zang. Daarna ga ik zoeken naar een tekst die bij de sfeer van het nummer past. Ik zoek dan naar gedichten uit vorige eeuwen, bijvoorbeeld uit Schotland. En vaak kom ik dan uit op een tekst die perfect bij de muziek past. Ik pas dat dan nog wel een beetje aan. Zo maak ik refreinen en strofen en laat ik hier en daar iets weg of schrijf ik er iets bij.»

Veto: Vanwaar die interesse voor de middeleeuwen bij Iceking?

Verdin: «Dat is gegroeid doorheen de jaren. Ik weet niet waarvan die interesse komt, ze is er gewoon. Misschien ook een beetje als reactie tegen de 'overgetechnologiseerde' maatschappij. Het begon in mijn kinderperiode en dan is het een aantal jaren gestopt, maar rond mijn achttiende is het teruggekomen, met de zogenaamde volwassenheid.»

Veto: Hebben de groepen waar je in speelt al enige bekendheid in België?

Verdin: «Ten eerste ben ik nog niet zo lang bezig en ten tweede is de cd pas uit, en dan nog lowbudget. Maar in Vlaams-Brabant kan ik toch al wel op enige bekendheid rekenen. Ik treed ook wel vrij vaak op in Leuven.»

Veto: Vind je het belangrijker authentiek te blijven of zou je toch graag commercialiseren als je daar de kans toe kreeg?

Verdin: «Ik zou graag van mijn muziek leven. Daarom zou ik liefst een zo groot mogelijk publiek hebben, maar dan op één voorwaarde, namelijk dat er aan de muziek zelf niets verandert. Zolang ik de muziek kan blijven maken zoals ik ze aanvoel, heb ik geen

problemen met commercialisering, integendeel. De bedoeling is uiteindelijk om de landsgrenzen te overschrijden omdat het in het buitenland toch iets makkelijker is. Ik heb het dan zowel over Scandinavië als Duitsland of de UK. Als het maar buiten België is, en in de richting van het Noorden. Er zijn ook plannen om in het Zweeds te zingen. Ik volg nu een opleiding aan het ILT.»

KONING

Veto: Hoe heb je de namen voor beide groepen gekozen?

Verdin: «Voor Iceking was dat naar aanleiding van het interfacultair songfestival. Bas komt van het Griekse 'Basilus', en dat betekent koning. En wanneer je alleen optreedt, voel je je ook als een koning. Niet in de zin dat je meester bent over de rest, maar eerder over jezelf en de muziek. Ice vooral omdat de muziek toch iets noordelijker georiënteerd is. Niet dat dat iets zegt over mijn politieke voorkeuren, integendeel. En ice ook omdat dat wit is, als reactie tegen het zwart waar gothic doorgaans mee geassocieerd wordt. Pilotfish heeft een natuurlijke inspiratie. Pilotfish zijn namelijk van die kleine visjes die rond haaien zwemmen en er dan uiteindelijk zelf met de buit vandoor gaan.»

Veto: Wat vind je zelf sterk aan je muziek — met andere woorden: waarom zijn je optredens niet te missen?

Verdin: «Wel, de mensen zullen het zeker nog nooit gehoord hebben. Onze muziek is origineel en authentiek, en ook pakkend. Het is een totaalconcept.»

meer info: zie cultuurkalender op p. 15

Vacatures 2006-2007 bij de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie

De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) is de overkoepeling van de Leuvense faculteitskringen en de studentenraad van de K.U.Leuven. LOKO vertegenwoordigt de studenten in de organen van de universiteit, in de sociale voorzieningen en in de Vlaamse studentenkoepel VVS. Daarnaast organiseert LOKO ook sportieve, culturele en spannende activiteiten zoals de 24u-loop, het Interfacultaire Theaterfestival en LOKO-motion.

Voor volgend jaar zoekt LOKO: één voorzitter, één ondervoorzitter, één coördinator cultuur, één coördinator sport, één kringcoördinator en ongeveer dertig studentenvertegenwoordigers voor onderwijs en sociale voorzieningen. Al deze personen worden verkozen op de Algemene Vergaderingen van LOKO op 5 mei en 19 mei. Om je kandidaat te stellen voor één van de mandaten dien je je CV en een motivatiebrief in bij LOKO. Je licht je kandidatuur toe op de AV, die je enkele vragen stelt. Daarna volgt een geheime stemming. Meer info vind je op <http://www.loko.be/verkiezingen>.

Voorzitters & Coördinatoren

De verkiezingen vinden plaats op 5 mei. CV en motivatiebrief moeten ingediend worden voor 3 mei, 19u00.

1 VOORZITTER (M/V) & 1 ONDERVOORZITTER (M/V)

Als voorzitter draag je de verantwoordelijkheid over de werking van LOKO. Je kan een team van vrijwilligers en betaalde medewerkers motiveren. Je bent geïnteresseerd in actuele ontwikkelingen op het gebied van onderwijs en/of sociale voorzieningen. Je vertegenwoordigt de studenten in de Raad van Bestuur en de Academische Raad of de Raad voor Studentenvoorzieningen van de K.U.Leuven. Spreken voor een groot publiek

en lobbyen op het hoogste niveau van de universiteit schrikken je niet af. Je vervult je taken in een tandem met de ondervoorzitter, die je bijstaat waar mogelijk.

1 COÖRDINATOR SPORT (M/V) & 1 COÖRDINATOR CULTUUR (M/V)

Als coördinator sport of cultuur draag je de verantwoordelijkheid over de sportieve en culturele activiteiten van LOKO. Je kan een team van vrijwilligers, stagairs en betaalde medewerkers opvolgen en motiveren. Je bent bereid tot een verregaand engagement op piekmomenten.

1 KRINGCOÖRDINATOR (M/V)

Als kringcoördinator draag je de verantwoordelijkheid over de spannende activiteiten van LOKO. Als schakel tussen de studentenkringen, fakbars, stadsbestuur en politie onderhoud je formele en informele contacten met deze actoren. Ervaring in het Leuvense studentenleven is een must.

Studentenvertegenwoordigers

De verkiezingen vinden plaats op 19 mei. CV en motivatiebrief moeten ingediend worden voor 17 mei, 19u00.

Als studentenvertegenwoordiger verkondig je de mening van de Leuvense studenten in een vergadering met professoren, assistenten, personeel en/of andere studenten. Je bent geïnteresseerd in actuele ontwikkelingen op het gebied van onderwijs en/of sociale voorzieningen. Spreken voor een groep en lobbyen schrikken je niet af. Je overlegt voortdurend met je medevertegenwoordigers en koppelt regelmatig terug naar de Algemene Vergadering van LOKO.

ACADEMISCHE RAAD

3 vertegenwoordigers (m/v)

De Academische Raad is het beslissingsorgaan voor het onderwijs-, onderzoeks- en studentenbeleid aan de K.U.Leuven. Het is de facto het hoogste beslissingsorgaan van de K.U.Leuven. De studentenvertegenwoordigers op de Academische Raad zijn tevens lid van het groepsbestuur en/of de groepsraad van de groep (Biomedische, Exacte, Humane) waartoe zij behoren.

ONDERWIJSRAAD

4 vertegenwoordigers (m/v)

De Onderwijsraad is het adviesorgaan over het onderwijs aan de K.U.Leuven. Recent werd er onder meer gesproken over: het examenreglement, de onderwijsbeoordeling, begeleiding zelfstudie, studiebegeleiding en curriculumontwikkeling.

RAAD VAN HET ACADEMISCHE VORMINGSINSTITUUT VOOR LERAREN (AVL)

1 vertegenwoordiger (m/v)

AVL is verantwoordelijk voor de coördinatie en de ondersteuning van de Academische Lerarenopleiding aan de K.U.Leuven.

VLAAMSE VERENIGING VAN STUDENTEN (VVS)

5 vertegenwoordigers (m/v)

VVS is de officiële studentenkoepel van Vlaanderen waar jullie de belangen van de Leuvense studenten in sociale en onderwijsmateries met vuur verdedigen.

STUDENTENRAAD ASSOCIATIE LEUVEN (STAL)

3 vertegenwoordigers (m/v)

De StAL is de studentenraad van de Associatie K.U.Leuven en vertegenwoordigt

de mening van de studenten in deze jonge organisatie.

RAAD VOOR STUDENTENVOORZIENINGEN (RVS)

4 vertegenwoordigers (m/v)

RvS is het hoogste beslissingsorgaan voor de sociale sector aan de KU Leuven en coördineert de verschillende diensten van de Leuvense Studentenvoorzieningen zoals de huisvestingsdienst, sociaal-juridische dienst, jobdienst en Medisch en Psycho-therapeutisch centrum.

RAAD VAN BESTUUR VAN ALMA VZW

2 vertegenwoordigers (m/v)

Als lid van de RvB van Alma sta je mee in voor het beheer van de Leuvense studentenrestaurants en de bijhorende faciliteiten met als doel de honger van de Leuvense studenten tegen een zo laag mogelijke prijs en op een gezonde manier te stillen.

RAAD VAN BESTUUR VAN ACCO

5 vertegenwoordigers (m/v)

Acco staat voor Academische Coöperatieve en is een coöperatieve vennootschap van en voor studenten met als doel studiemateriaal aan een betaalbare prijs te leveren. Samen met een oud-studentenfractie zorgen jullie hiervoor.

ICTS-RAAD

2 vertegenwoordigers (m/v)

Als lid van de ICTS-raad werk je mee aan adviezen naar het universiteitsbeleid op het gebied van ICT. Je bent ook lid van de werkgroepen (2) die het gebruik van computers en informatica in het onderwijs en specifiek Toledo opvolgen.

K.U. LEUVEN

Rector V.

Stop de persen!

Martini Buikers, de studentencoördinator van de universiteit, zat nagelbijtend, puffend en zwetend achter zijn computer. Hij mocht dan wel de sportieveling van de rectorsploeg zijn, maar zoals ze in Limburg zeggen: "trop is te veel en te veel is ongezond, zeker als het over werken gaat".

De helft van de dienst communicatie had deze week zijn schup afgekuist en was met vakantie. En nu zat Buikers daar achter zijn dossiers Studentenbeleid, Cultuurbeleid, Sportbeleid en dus ook Communicatiebeleid.

De pers, dat vond Buikers belangrijk, en daarom was hij er nu liever niet mee bezig. Drie stapeltjes op zijn bureau vond hij al meer dan genoeg. En wat had je nu helemaal aan die extra bevoegdheid als je niet eens de tijd had om je ook daar tot op het laagste niveau mee te bemoeien? Neen, het was een vergiftigd geschenk, dat extra beleidsdomein met communicatie.

Een aantal basisvaardigheden had hij toch al goed onder de knie. Vuistregel één: licht altijd de rector in wanneer er een persmug belt. Zo kan hij zich in veiligheid brengen in de persschuilkelder. Die ene keer was het eens grondig misgelopen, toen rector V. de benen nam voor een televisiecamera die voor het rectoraat had postgevat. Achteraf bleek het gewoon Sergio te zijn die de clown aan het uithangen was met zijn camera-ploeg. Maar helaas, driewerf helaas. Rector V. had in al zijn souplesse met een rotvaart de benen genomen en was Leuven uitgespuurd, de ring over. Drie dagen! Drie dagen was hij spoorloos. Verloren gelopen, zo bleek achteraf. Van pure miserie had de universiteit dan maar aan iedereen laten weten dat V. op skiverlof was.

Vuistregel twee had Buikers van Rector V. zelve geleerd: geef nooit je gsm-nummer vrij aan de pers. Als ze er toch achterkomen (wat meestal gebeurt), verander dan van nummer. Buikers had al zeven nummers versleten: ze zagen hem graag komen in de phoneshop.

Vuistregel drie: de pers is altijd uit op slecht nieuws, zeg dus gewoon dat alles op termijn in orde komt tegen persmuskieten.

En daar zat Buikers nu met zijn drie vuistregels en een hoop papier het werk te doen van die klaplopers van de Dienst Communicatie. Zelfs de koffietjes van Sofietje hielpen hem er niet meer door — tot het hem plots daagde! Hij zou die communicatielast gewoon spreiden over de hele rectorsploeg! Risicospreiding is goed,

zo herinnerde hij zich zijn cursus statistiek uit tweede kan.

Lees-sessies met de voltallige rectorsploeg zou hen doen wennen aan de perverse gedachtecronkels van die persgieren en dan zou iedereen zijn eigen babbel tegen de pers moeten doen. Toegegeven, hij had dit idee een beetje gepikt van Onderwijscoördinator, Okki Uitdekeu, die de idee van leesgroepjes probeerde te lanceren in de interuniversitaire raad. Maar daar waar Okki op een muur van onbegrip en heel wat boze gezichten was gebotst, zou Martini Buikers slagen!

Enkele dagen later stelde Buikers met jeugdige enthousiasme zijn plan voor op het GeBu. De directeur van het rectoraat, Teddy Trochmans, nam zoals gewoonlijk het initiatief, en met de ipod nog in het ene oor, gritste hij *Het Volk* boven en beval hij: "Bon, deze gazet is een schoon begin. Ruikt er eens aan en leer wennen aan de vorm." "Ah, is dit nu een gazet?" grapte vice-rector Karin Kapots. Okki antwoordde met een uitgestreken gezicht: "Wel, ik vermoed van wel. Is het er echt één, Teddy?" Ondertussen was Rector V. met het linkeroog dichtgeknepen en poogde trillend als een espenblad de eerste pagina van de krant om te slaan. Teddy moedigde de rector diplomatisch, maar kordaat aan: "Allez V'ke. Durft door te bladeren. In deze gazet staat er niets over de K.U.Leuven."

Teddy Trochmans dacht goed op te zijn om via zijn ingenieuze psychologische aanpak de grenzen te verleggen. Binnenkort zouden er op het rectoraat, meer pershyena's rondcirkelen dan staf. Althans dat dacht hij. Helaas bleek al die zorgvuldig opgebouwde moeite in één klap vernietigd te worden door financieel directeur Hedwige Naaiens en haar gevoel voor humor. Toen Buikers blijgemutst de persessie had verlaten, belde Naaiens hem op en kirde ze: "Hallo 't is hier *Het Laatste Nieuws!* Ik heb gehoord dat het sportkot op instorten staat?" Buikers schrok zich een aap, want de pers had gehoord van die vervelende betonrot. Hij begon te hakkelen en toen hij van zuivere stress helemaal stilviel, proestte Naaiens uit: "Zeg, Buikers. Ik ben 't maar hé! Brengt eens ne koffie voor de toekomstige burgemeester van Leuven. En rap hé, of ik bel de gazet om te zeggen dat het sportkot op instorten staat."

Paul Henri-Giraud

IN NAVOLGING VAN HOORNAERT...

Grote verhalen over kleine dingen...

Parket in ere hersteld

De promotiezaal in het rectoraat was tot nu toe altijd een sjeke, maar toch een beetje een mufte zaal. Reden daarvoor was de verschrikkelijke *tapis plein* die er lag. Maar kijk, aan alle lijden komt een einde: het onding wordt verwijderd en de schitterende parketvloer die eronder lag, kan eindelijk weer ademen. *K.U.Leuven* had een exclusief interview met dit zo lang onbekende en onbeminde stukje architectuur.

Van onze redacteur binnenhuisdecoratie

K.U.Leuven: U ziet er prachtig uit! Hoe heeft men u indertijd zomaar kunnen wegstoppen?

Parketvloer: (zucht) «Dat is een pijnlijk verhaal. Indertijd was *tapis plein* een hoogtechnologisch product. Ik spreek nu over de jaren stillekes van de vorige eeuw. De landbouwfaculteit was toen bezig met geheime experimenten. Ze wilden schapen kweken waar geen wol op groeide, maar tapijt! (*windt zich op*) Om hen ruimte te geven voor die experimenten is men toen overal in de universiteit dat vast tapijt beginnen leggen!»

KATHOLIEK

«Dat onderzoek is uiteindelijk misgelopen. De Oost-Vlaamse tapijtenlobby, onder leiding van wat toen nog de RUG (*tegenwoordig UGent, red.*) was, heeft op een gegeven moment ingegrepen. Het deed mij, als oudgediende van deze katholieke universiteit, pijn om de concurrentie dankbaar te moeten zijn. Er kwam toen een zware belasting op schapen met Oosterse motiefjes in hun wol en de experimenten werden te duur om verder te zetten. Maar intussen lag die stoffige onzin wel overal. Op mij, bijvoorbeeld.»

K.U.Leuven: Heeft u littekens overgehouden aan die lange undercover-periode?

Parketvloer: «Kijkt u zelf maar! Men heeft

twee lange sleuven in mij getrokken, daar leidingen in gelegd en ze dan vol beton gestort. Het is afschuwelijk. Ik voel me verkracht. En dan zwijg ik nog over de stoflong die ik heb opgelopen.»

TIRANNIE

K.U.Leuven: U bent weer een vrije vloer nu. Wat zijn uw toekomstplannen?

Parketvloer: «Ik zal weer blinken als tevoren. Tenminste, als ik opnieuw maandelijks wordt geboend. Maar daarover heb ik al met de rector gepraat. Hij was zeer vatbaar voor mijn argument dat het nederig werk is dat de mens dicht bij God brengt. Dus ik heb goede hoop op een schitterende toekomst.»

«Afgezien daarvan wil ik een organisatie stichten voor verwaarloosde vloeren. Wij moeten ons verenigen om onze belangen te verdedigen. Want de tirannie van de *tapis plein*, de vinyl en de laminaat is nog lang niet voorbij. Het moet maar eens gedaan zijn. Ik laat niet meer over mij lopen!»

Opgevangen

in de wandelgangen

"Vroeger, onder Oosterlinck, moesten wij *décafé* zetten. Doktersadvies, want anders kregen de mensen hier last van hartkloppingen en hyperventilatie."

"Nu moeten we weer caféïnehoudende koffie maken. Opnieuw doktersadvies. Anders ontstaat het gevaar op narcolepsie en ja, doorligwonden. En dat willen we niet hé!"

Anonieme koffiejufvrouw van het rectoraat

Puzzels

Horizontaal

1 Speler die Anderlecht naar de eerste plaats trapte 2 Lengtemaat - Bomen 3 Huid - Familielid 4 Madeliefje 5 Gewichtseenheid - Zeedier 6 Getijde - Aalsterse priester 7 Watersportplaats 8 Politicus die zijn memoires schreef - Voegwoord 9 Ierse verzetsgroep - Hoofdstuk - Zuid-Afrikaanse politieke partij 10 Na dato - Iemand zonder huis

Verticaal

1 Half vrouw, half vis 2 Lengtemaat - Bestuurslichaam 3 Klein beestje - Tijdperk 4 Verplaatsing met het openbaar vervoer 5 Cursus - Lingeriestuk 6 Ruimtelijke ordening - Zo noemen de Denen hun land 7 Zuivel in een blok 8 Zaniken - Anno 9 Zoogdier - Meisjesnaam - Enzovoort 10 Genesis - Moment van bewustzijnsverlies

(dds)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
	6				8				1	
3	5				7			2		
				5	9				8	
		5		2	7					
6		1	8		9	2			5	
		9		4	8					
1				8	6					
	2		9					8	7	
8			2					9		

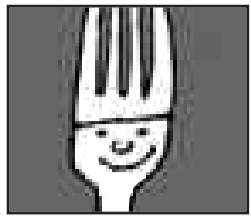
DENKT GIJ WAT IK DENK?

JA, Zouden die allemaal hunne mp-3 speler hebben meegebracht?

STILLE MARS DOET NADENKEN...

Menu van de week in Alma 1-2-3 25 - 28 april 2006

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Aspergesoep	0,50
Heldere kippensoep	1,65
Hamburger met rode kool A1+A3	2,35
Groentetaart met slaatje	4,40
Lasagne al forno	4,05
Visbrochetten met groentesaus en rauwkost A1+A2	4,40
Spaghetti Bolognaise A2	2,35/2,75
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	3,45
Koninginnenhapje A2+A3	3,10
Kippenlapje A3	3,45
Rumsteak A2+A3	4,05

woensdag

Kervelroom	0,50
Tomatenbouillon	1,65
Boerenworst met spinazie A2+A3	2,35
Quornsteak met bloemkool in room A1+A3	3,10
Witloofgratin	4,05
Gebraden haantje met appelsiensaus A1+A2	4,40
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,45
Koninginnenhapje	3,10
Kippenlapje A3	3,45
Rumsteak	4,05

donderdag

Tomatensoep met vermicelli	0,50
Romige witloofsoep	1,65
Viskrokantje met bloemkool en Poolse saus A1+A3	2,35
Vegetarische lasagne	3,45
Zalm met spinazie en tagliatelli	4,40
Wienerschnitzel met rode wijnsaus met uitjes en spek, Ardeense aardappelen	3,45
Spaghetti Bolognaise A2	2,35/2,75
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,45
Koninginnenhapje	3,10
Rumsteak A2+A3	4,05

vrijdag

Preisoep	0,50
Krachtige tomatensoep A1+A3	1,65
Hertoginnenkrokant met boontjes	2,35
Nasirolletjes met zoetzure saus en wokgroenten	4,05
Koninklijk vishapje A1	3,45
Stoofvlees op z'n Vlaams	3,45
Koninginnenhapje A3	3,10
Kippenlapje A2+A3	3,45
Rumsteak A1+A3	4,05

Kijk ook op de website voor menu gasthuisberg,
Justus Lipsius en pauscollege

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad,
boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
Ijzermolenstraat 10-12 te Heverlee

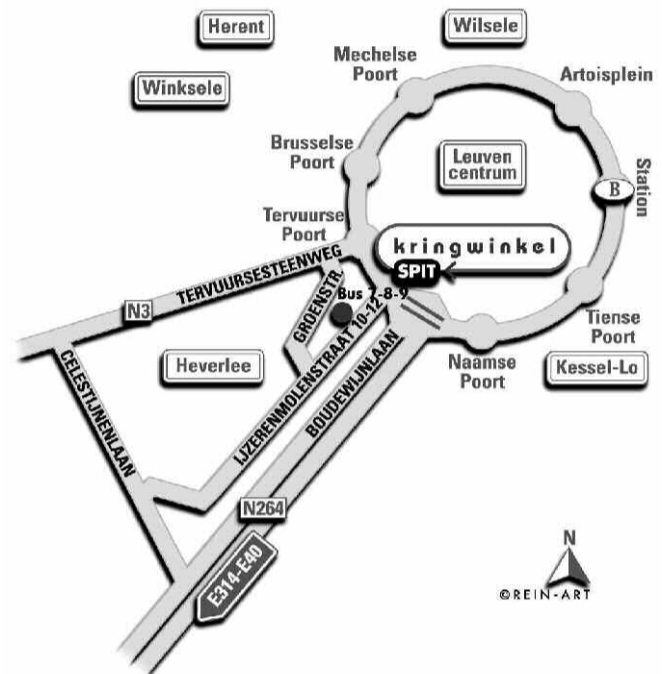
Open: di - vrij: 10 - 18 u

zat: 10 - 17 u

zo - ma: gesloten

Tel.: 016 65 29 57

Web: www.spit.be

(advertentie)

PROFESSIONELE BACHELOR OPLEIDINGEN

- Bedrijfsmanagement • Biomedische laboratoriumtechnologie
- Chemie • Office management • Onderwijs, Kleuteronderwijs
- Onderwijs, Lager onderwijs • Onderwijs, Secundair onderwijs
- Sociaal werk • Toegepaste informatica • Verpleegkunde
- Voedings- en dieetkunde • Vroedkunde

www.khleuven.be

016 39 86 60 - info@khleuven.be

KHLEUVEN Voel de vonk

KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN
Associatie Katholieke Universiteit Leuven

(advertentie)

Tweedehandcomputers met

1 jaar garantie!

- Laptops P2 tot P4 tussen 200 en 600 euro.
- Desktops van P2 tot P4 tussen 55 en 350 euro.
- Schermen van 5 -100 euro.

Kijk op www.recupc.be voor het volledige
aanbod van schermen, pc's, laptops en
onderdelen. Adres: Recupc VZW, Oude
Diestesteenweg 3, 3010 Kessel-Lo. Tel:
016/25.91.03, Mail: info@recupc.be (advertentie)

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 32
Nummer 21
24 april 2006

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Bram 'Angola' Delen

Redactiesecretaris & V.U.:
Gijs 'Madagaskar' Van Gassen

Redactie:
Robin 'Congo' Broos, Tom 'Niger' Van Breussegem & Roman 'Burundi' Verraest

Medewerkers deze week:
Ben 'Kameroen' Deboeck, Elke 'Mali' Desanghere, Dries 'Nigeria' De Smet, Bruno 'Marokko' Devel, Ilse 'Ivoorkust' De Witte, Katleen 'Egypte' Gabriëls, Kristien 'Ghana' Geurts, Maarten 'Swaziland' Goethals, Jelle 'Namibië' Goossens, Simon 'Zimbabwe' Horsten, Nathalie 'Zambia' Lucas, Marieke 'Botswana' Poissonnier, Joos 'Togo' Roets, Arne 'Senegal' Saeys, Jozefien 'Botswana' Van Beek, Nele 'Kenia' Van Doninck, Kris 'Libië' Vanelderden, Hanne 'Soedan' Vermeiren & Pieter 'Tsjaad' Vermeulen.

Cartoons:
Negu, Pieter Fannes & Sh3L14C

DTP:
Robin Broos, Ilse De Witte, Jelle Goossens, Simon Horsten, Tom Van Breussegem & Gijs Van Gassen

Eindredactie:
Ilse De Witte & Simon Horsten

Hofleveringen proviand:
Fonske

Internet:
www.veto.be
www.kuleugan.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - An Vanbiervliet
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempenland (Herentals)
Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, Afrikaanse naties, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be

Agenda & Ad Valvas

NFK Enlightenment-fuif op 25/04 in de Rumba	FARMA Kies-TD op 25/04 in Musicafé
HISTORIA Vier gratis vaten ter ere van de kiesweek op 25/04 in de Fak Letteren	MEDICA Lolploegenavond op 24/04 in Doc's Bar Funky Town-TD op 26/04 in Doc's Bar
ALFA Verkiezingsfuif met live-optredens op 26/04 in De Wink	BABYLON Uitreiking van de literaire prijs op 26/06 in PDS
POLITIKA Kiesfuif op 25/04 in de Albatros	MECENAS Essential 80's & 90's met cocktails op 25/04 in de Fak Letteren
APOLLOON TD op 27/04 in de Waaiberg	

Berichten

De stem van de Congolezen

Bana Leuven, een recent opgestarte vereniging van jonge mensen die elkaar vinden in hun interesse voor Congo, organiseert woensdag 10 mei 2006 om 19 uur een infoavond te Leuven met als titel « De Stem van de Congolezen ».

Bana Leuven wil tijdens de voorstelling van de 'Stem van de Congolezen' de toehoorders op een zeer toegankelijke manier informeren over de komende verkiezingsavond zal geleid worden de drie sprekers. Tijdens de voorstelling zal het publiek ook een documentaire te zien krijgen, over de verwachtingen van de bevolking in Kinshasa tegenover de komende verkiezingen in Congo. Deze film werd speciaal voor de gelegenheid gemaakt en kon dankzij vrienden van Bana Leuven ter plaatse in Congo gerealiseerd worden. Het aansluitende debat zal de gelegenheid kunnen geven aan het aanwezige publiek om vragen te stellen. De overgang van het informerende gedeelte naar het vragenuurtje zal opgeluisterd worden door de Congolese artiest Epolo Mabita.

Plaats: De Valk College, Zaal DV01.54
Datum/Tijdstip: woensdag 10 mei 2006 van 19u00 tot 22u00. De inkom is gratis.

Gratis proefles Leren Studeren voor jongeren te Leuven

Misschien denk je dat je al weet hoe je moet studeren. Het is echter gebleken dat veel jongeren niet de juiste leermethoden gebruiken. Met de juiste kennis kun je je eigen manier van leren effectiever maken.

Students Technology International vzw is een organisatie van leerkrachten met verschillende afdelingen in Vlaanderen, die onder andere ijvert voor het gebruik van een goede studiemethode. In het kader hiervan komen wij op 1 mei naar Leuven tussen 10u en 11u30. Van 10 tot 16 jaar, indeling volgens leeftijd. Afhankelijk van het aantal deelnemers kiezen we uit één van de leslokalen in het centrum van Leuven. Tijdens deze korte sessie komen verschillende technieken aan bod: hoe effectief lezen, hoe structuur aanbrengen in een tekst, analyseren van argumenten, het leren verbanden leggen en minstens even belangrijk: je kennis controleren.

Meer informatie over dit gratis initiatief: isolde@lerenstuderen.be of op het nummer 0478/39 12 08 (enkel tussen 9u en 12u). Inschrijven kan tot 29 april per mail of telefonisch.

Freddy

door Sh3L14C

Oplossingen

l	o	v	e	n		j	o	o	s
n	e	l	e		s	o	e	l	a
b	t	o		k	l	e	p	e	l
	c	e	l	l	o		s	u	a
v		r	o	o	t	s		m	m
o	p		o	k	s	e	l		i
e	r	a		k	o	t	e	r	
l	o	p	p	e	m		p	a	s
e	t	s	e	n		i	r	a	k
n	o	o	t		o	k	a	p	i

9	6	2	4	3	8	5	7	1
3	5	8	1	6	7	9	2	4
7	1	4	5	9	2	6	3	8
4	8	5	3	2	1	7	6	9
6	3	1	8	7	9	2	4	5
2	7	9	6	4	5	8	1	3
1	9	3	7	8	6	4	5	2
5	2	6	9	1	4	3	8	7
8	4	7	2	5	3	1	9	6

Cultuurkalender

MUZIEK

Sigrid Tanghe, Johan Vandermaelen, Peter Jacquemyn & Lê Quan Ninh: Augenblick
Dinsdag 25/04 om 20u, Sint-Jan de Doperkerk, Groot Begijnhof,
www.denieuweweeks.be

Vlaams Radio Koor: Die Mutter
Dinsdag 25/04 om 20u, Zaal Het Depot, Martelarenplein 12,
www.vlaamsradiokoor.be

UUR KULTuur: Twee generaties Kuijken in Beethoven

Woensdag 26/04 om 22u, Grote Aula, Maria-Theresiacollege, St-Michielsstraat 6

Mousiko Polytropo: Ta Earina Lenteliederen
Woensdag 26/04 om 19u30, STUK Ensemblezaal, Naamsstraat 96,
www.thiasos.be

Arenbergorkest: Kasteelconcert
Woensdag 26/04 om 20u, Arenbergkasteel, Heverlee,
arenberg.vtk.be

Rebuilding the Cello II
Woensdag 26/04 om 20u30, STUK Studio, Naamsstraat 96,
www.denieuweweeks.be

Killing Joke
Woensdag 26/04 om 20u, Zaal Het Depot, Martelarenplein 12,
www.killingjoke.com

Universitair Koor o.l.v. Dirk De Nef: Say Love.
Donderdag 27/04 om 20u30, PDS, Debériotstraat 24, luk.studentenweb.org

LaLaLover + Milow
Donderdag 27/04 om 20u, Zaal Het Depot, Martelarenplein 12,
www.lalalover.com

Bherman
Donderdag 27/04 om 20u30, STUK Soetzaal, Naamsstraat 96

Interfak Big Band: Lenteconcert
27 en 28/04 telkens om 20u30, STUK, Naamsstraat 96

Poets of Rhythm
Vrijdag 28/04 om 20u, Zaal Het Depot, Martelarenplein 12

Forkboy + Tracy DC
Zaterdag 29/04 om 22u30, STUKcafé, Naamsstraat 96

José Gonzales + Ellroy + DJ 4T4 & Tom Derie
Dinsdag 02/05 om 20u, Zaal Het Depot, Martelarenplein 12,
www.hetdepot.be

THEATER

De Paardenkathedraal: Paris, Texas
Dinsdag 25/04 om 20u, Schouwburg, Bondgenotenlaan 21, www.30cc.be

Tristero: Play with Repeats
25 en 26/04 telkens om 20u30, STUK Onthaal, Naamsstraat 96

De Roovers: Kijken naar
27 en 28/04 telkens om 20u30, STUK Labozaal, Naamsstraat 96

DANS

Boombal met Hoven Drogen
Woensdag 26/04 om 20u, Rijsschool, Rijsschoolstraat 21, www.boombal.be

EXPO

Broedertwist: België en Nederland en de erfenis van 1830/1831

03/02 t.e.m. 30/04 telkens di-za 10-17u, zo 14-17u, Museum Vander Kelen-Mertens, Savoyestraat 6,

Van museum tot museumsite
06/04 t.e.m. 13/05, di-za 10-17u, voormalige academie, Vanderkelenstraat 30, www.stadenarchitectuur.be

Centrale werkplaatsen
28/04 t.e.m. 13/05, do-za 10-17u, Hal 5, Diestsesteenweg 104, Kessel-Lo

FILM

11e Afrika Filmfestival
21/04 t.e.m. 06/05, verschillende locaties, www.afrikafilmfestival.be

“Focussen op de essentie”

Tom Kestens is een drukbezet man. De ex-toetsenist van Das Pop maakt muziek voor films en theaterstukken en heeft met Lalalover nu reeds een tijdje zijn eigen groep. Tussendoor geeft hij nog workshops songwriting aan getalenteerde muzikliefhebbers. Het interview wordt twee keer uitgesteld omdat hij het te druk heeft. Op een zonnige ochtend krijgen we hem toch te pakken.

Jozefien Van Beek

Op hun concert in Het Depot zal Lalalover nummers brengen van *Heliotropic*, een album dat werd opgenomen in het Spaanse Ronda. De zon had zo'n grote aantrekkingskracht op Kestens dat hij naar Spanje verhuisde. Journalist Frank Hellemans schreef een biografie over de muzikant en merkte daarbij de heliotropische kwaliteiten van Kestens' muziek en leven op. Heel diens leven richt zich naar de zon. Zo ontstond de titel van het album.

Veto: Nu je in Spanje woont, concentreren alle Belgische concerten zich in eenzelfde periode. Is dat merkbaar?

Tom Kestens: «Het is beter en makkelijker zo. We proberen zoveel mogelijk concerten in één blok te plaatsen. Voor de groep is dat dankbaarder. Dat is beter dan allemaal afzonderlijke optredens. Het is een aange-naam nevenverschijnsel van het verhuizen naar Spanje. De concerten zo veel mogelijk in één periode organiseren lukt nog altijd niet heel goed, hoor. Ik vind dat de data nog steeds te veel uiteenliggen. Maar goed, ik ga niet klagen dat er te veel concerten zijn (lacht).»

SEXY LYRICS

Veto: Je zei ooit: “ik wil aanzetten tot dansen zonder dat het goedkoop wordt”. Vind je dat gevaar zo reëel?

Kestens: «Ik schrijf even graag een ballad als een *up tempo* nummer, maar ik wil wel dat die ballad blijft groeven. Dat is iets waar ik op kick in de muziek. Als je alleen gaat schrijven om mensen te doen dansen, schrijf je niet noodzakelijk het beste nummer. Dan kan je beter clubhits gaan schrijven, maar dat wil ik niet doen. Ik wil echte songs schrijven. Ik ben omringd door topmuzikanten en wil daar ik van profiteren door er gericht voor te schrijven. Wat ik met dat statement eigenlijk wou zeggen, is dat ik steeds iets wil vertellen. Ik wil dat mensen dansen, maar dat ze tegelijk luisteren, dat ze horen dat ik ook iets te zeggen heb.»

Veto: Toen je bij *Das Pop* speelde, had je veel vrienden die later geen interesse meer bleken te hebben voor jou. Dat deed ons denken aan het nummer *Sing Song van Das Pop*, waarin Bent Van Looy zingt: “Ever since we changed direction there is reason to believe that the ones you call your friends are only here because of me”. Was dit een voorspelling?

Kestens: «Grappig genoeg is het een song van mij. Misschien was het inderdaad een voorspelling. Bent heeft de tekst geschreven. Het is vermoedelijk als je merkt dat mensen je plots weer interessant gaan vinden als je een plaat uit hebt. Waarom is dat in 's hemelsnaam nodig denk ik dan. Ik ben helemaal geen bijzonder mens omdat ik een plaat heb uitgebracht. Ik begrijp natuurlijk dat er meer media-aandacht is en dat mensen je beter kennen. Als ik in de winkel naast iemand sta wiens foto ik in de krant heb gezien, heb ik ook de reflex om te kijken. Maar ik had vrienden -- mensen van wie je denkt dat het echte maten zijn -- die geen interesse meer toonden toen ik uit de aandacht was. Sommigen spraken me zelfs niet meer aan op café. Dat zijn gewoon zielige mensen. Ik heb een beetje medelijden met hen.»

Veto: En zoiets merk je niet op voorhand?

Kestens: «Nee, je merkt dat niet. Of je maakt jezelf wijs dat je het niet merkt. Omgekeerd gebeurt het ook, hoor. Er zijn mensen die juist

afgeschrikt worden door het feit dat je bekender wordt en die je niet meer durven te benaderen. In mijn geval gebeurt dat minder. Ik ben wel redelijk benaderbaar denk ik.»

Veto: Op je achttiende schreef je vooral Nederlandstalige nummers. Waarom ben je daarmee gestopt?

Kestens: «Omdat Nederlands niet echt aanzet tot sexy lyrics. Dat is niet echt de taal waarin ik gebekt ben als ik zing. Het heeft met klank te maken. Het is moeilijk om iets leuk te doen klinken in het Nederlands. De platen waarmee ik groot ben geworden zijn allemaal Engelstalig. Dat is vreemd genoeg een idioom geworden dat veel vertrouwer

een bepaalde bedoeling. Met een soundtrack is het omgekeerd. Dan heb je een regisseur die iets wil zeggen en dat moet jij dan omzetten in muziek. Dan schrijf je soms klassieke muziek of zelfs pure commerciële rotzooi die wel werkt op het beeld. Je moet bijvoorbeeld iets heel luchtigs maken voor de achtergrond van een cafécène of iets heel commercieels omdat het past bij het beeld en de scène. Dat is enorm bevrijdend.»

Veto: Vorige week gaf je een workshop songwriting. Kan je zoiets leren?

Kestens: «Je moet talent hebben, maar je kan wel trucjes leren. Je kan je leren focussen op de essentie. Ik heb bijvoorbeeld geleerd dat

anders zou ik aan mijn plicht verzaken. Ik was toen nog aan het twijfelen of ik regie zou studeren of muziek zou gaan maken. Het werd toen heel duidelijk.»

Veto: Je hebt nog getwijfeld om regie te studeren? Misschien vandaar de fascinatie voor soundtracks.

Kestens: «Ja, film is mijn ding. Ik wil een verhaal vertellen. Film is mijn tweede liefde. Ik zou heel graag ooit een film maken. Ik heb al een tof verhaal in mijn achterhoofd, maar momenteel ben ik te veel met muziek bezig. Het zou kunnen dat mijn Tom Barman-moment nog moet komen.»

Veto: Je bent ondertussen bezig aan een tweede

“Ik ben redelijk benaderbaar”

(foto Rob Walbers)

aanvoelt dan het Nederlands.»

Veto: Je bent dus niet van plan om ooit weer in het Nederlands te schrijven?

Kestens: «Zeg nooit nooit. Wie weet schrijf ik ooit nog een song of een album of een kinderplaat in het Nederlands.»

Veto: Een kinderplaat?

Kestens: «Ja, dat kan allemaal. Ik loop met het idee in het achterhoofd om ooit een kinderplaat te maken. Ik vind het fantastisch hoe kinderen kunnen opgaan in muziek. Het lijkt me geweldig om voor een generatie kinderen liedjes te schrijven die ze zich nog herinneren op hun achttien. Dat lijkt me te gek.»

BEVRIJDEND

Veto: Op *Heliotropic* staan zeer intieme nummers, zoals *Stripper*. Soundtracks schrijf je voor een bepaalde film, zijn die dan minder persoonlijk?

Kestens: «Dat zou ik niet zeggen. Je probeert even goed met veel intensiteit te schrijven. Bij films heb je hoogstens één medespeler, namelijk het beeld. Soms helpt het beeld zelfs om op een soundtrack nog intenser te gaan schrijven omdat je emotie moet toevoegen aan het beeld. Natuurlijk, als ik teksten schrijf, wordt het heel persoonlijk en dat heb ik veel minder als ik een soundtrack maak. Dan ben ik echt ten dienste van het idee aan het schrijven.»

Veto: Waarom maak je zo graag soundtracks?

Kestens: «Ik ben een beetje een multi-instrumentalist en ik vind het heerlijk om met verschillende instrumenten te experimenteren. Ik heb het gevoel dat ik veel stijlen in mijn vingers heb. Een soundtrack is de perfecte uitvlucht om dingen te proberen en je niet te laten begrenzen in je ideeën. Als ik iets maak voor Lalalover doe ik het altijd met

het in songwriting belangrijk is om heel snel keuzes te maken. Je moet snel weten wat je wil doen met je nummer. Hoe meer je specificeert, hoe gericht je schrijft. Bij het schrijven van de tekst moet je ook snel weten waarover je wil schrijven. Dat is iets waarin je beter en beter wordt. Als ik nu een song nodig heb van zoveel minuten met dat tempo met dat en dat erin, dan schrijf ik dat nummer op enkele uren. Je kan er een soort vakmanschap in bereiken.»

Veto: Leg je op voorhand het tempo en de duur van een nummer vast?

Kestens: «Het is misschien niet zo technisch. Nu hadden we bijvoorbeeld nog een nummer nodig voor onze concerten dat *up tempo* is. Ik legde voor mezelf vast dat er een riff en een hook in moest zitten. Het moest ook meezingbaar zijn en gaan over iets dat we allemaal delen, zowel publiek als band. Het lukt me dan ook om dat nummer te schrijven. Dat is vakmanschap en zoiets kan je leren. Dat is ook wat ik wil aanleren in die workshop. Je moet natuurlijk zo intuïtief mogelijk werken, want dan kom je op dingen die verrassend en nieuw zijn, maar je moet ook echt keuzes uitsluiten om gericht te schrijven.»

TOM BARMAN-MOMENT

Veto: Zou je zelf graag zo'n workshop gevolgd hebben?

Kestens: «Ja. Ik heb ook ooit bij Bram Vermeulen een workshop gevolgd. Dat heeft mijn ogen geopend. Hij zei me dat ik talent had en dat hij, als ik het niet benutte, op mijn gezicht zou komen slaan. In niet mis te verstane bewoordingen zei hij dat ik heel hard moest beginnen werken aan muziek,

plaat. Kan je daar al iets over zeggen?

Kestens: «Dat ze veel beter gaat zijn dan de eerste. Echt véél beter. Het zal vooral meer een plaat zijn die door de band gemaakt is. Ik blijf natuurlijk de nummers schrijven, maar ze worden gemusiceerd door de band. Begin mei komt een single uit en dat zal de eerste single zijn die echt ingespeeld en gearrangeerd is door de band. Het verschil is enorm.»

Veto: Je bent toch nog tevreden over de eerste plaat?

Kestens: «Ja, natuurlijk, maar je moet altijd meer en beter willen. Ik ben er heel trots op, maar het is geen plaat die gemusiceerd wordt door een groep die op elkaar is ingespeeld. Ik had allemaal verschillende muzikanten bij elkaar gehaald. Soms houden enkel de arrangementen de song recht. De volgende plaat zal meer leven omdat de muzikanten elkaar beter kennen.»

Veto: Tot slot een vraag die we verplicht zijn aan het tienermeisje in onszelf: krijg je veel fanmail?

Kestens: «Daar kan ik niet over klagen (lacht).»

Veto: Wat vind je daarvan?

Kestens: «Dat is leuk. De meeste mensen die me schrijven, zijn enthousiaste jonge mensen met liefde voor muziek. Daar leef ik voor, voor de feedback van mensen. Ik kan er echt enorm van genieten als iemand me een compliment stuurt of een kritische opmerking. Dat zijn immers de mensen voor wie ik muziek maak.»

Win!

Veto geeft voor het concert van Lalalover op 27 april in Het Depot twee duo-tickets weg. Mailen kan tot dinsdagavond 20u naar traktatie@veto.be